Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

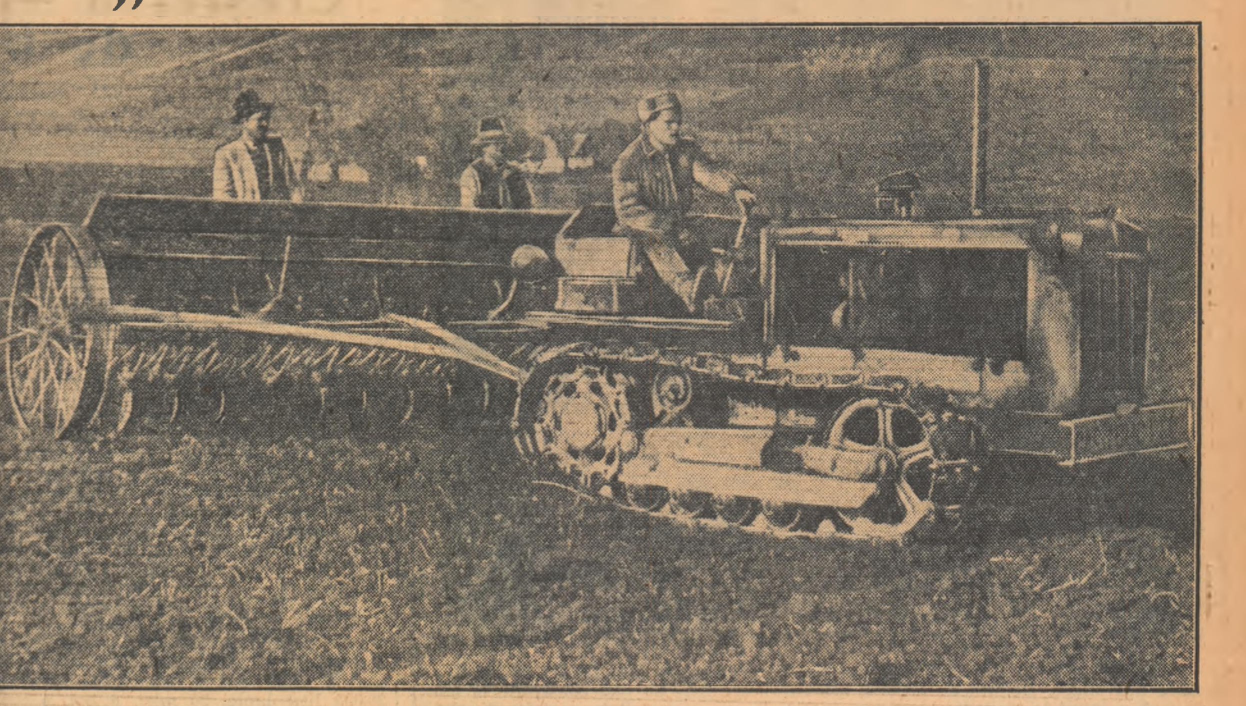
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX Seria II-a Nr. 1711 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 27 octombrie 1954

PENTRU TITLUL DE „CEL MAI BUN TRACTORIST"

Să îndeplinim în întregime planul arăturilor de toamnă

ARATURA ADINCA de toamnă este o lucrare agricolă de bază care face să crească producția la hectar a plantelor semănate în primăvara viitoare, ușurează în mare măsură muncile din campania de primăvară și pe cele de întreținere a culturilor.

In repetate rînduri și de curînd, prin Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres, partidul dă indicații precise pentru executarea arăturilor adînci de toamnă pe suprafețe cît mai întinse. Pentru obținerea de recolte bogate în anul viitor, este necesar ca planul arăturilor de toamnă să fie îndeplinit în întregime.

Pentru atingerea acestui scop, sarcini de seamă revin fiecărui utemist și tînăr care lucrează în agricultură. Fiecare trebuie să muncească astfel, încît niciun minut să nu se piardă. Imediat ce s-au terminat însămînțările — și chiar paralel cu ele — toate atelajele libere trebuiesc folosite cu chibzuință pentru executarea arăturilor de toamnă pe toate terenurile destinate însămînțărilor de primăvară. Niciun tractor, niciun plug nu trebuie să stea în remiză.

Brigăzile de tractoare din S.M.T. și din gospodăriile agricole de stat trebuie să-și organizeze astfel munca încît să realizeze planul de campanie nu numai cantitativ ci și pe fel de lucrări. Aceasta înseamnă că nu numai însămînțările trebuiesc făcute la timp și bine, ci și arăturile adînci de toamnă. Organizațiile de bază U.T.M. din stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile de stat au datoria să ajute la buna aprovizionare a brigăzilor cu carburanți, piese de schimb și alimente. Ele trebuie de asemenea să imprime tractoriștilor un înalt spirit de răspundere față de întreținerea mașinilor cu care lucrează și față de calitatea lucrărilor.

O deosebită atenție trebuie dată folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor prin aplicarea pe scară cît mai largă a metodei graficului orar și prin atașarea celei de a patra trupițe la plugul „Ilie Pintilie".

Pentru realizarea acestor obiective este necesar să se dea o deosebită atenție întrecerii socialiste și patriotice pentru executarea în întregime a planului de arături adînci. Intrecerea trebuie să cuprindă mase cît mai largi de țărani muncitori colectiviști, întovărășiți și cu gospodării individuale, iar în S.M.T. și gospodăriile de stat niciun tractorist, niciun mecanizator nu trebuie să rămînă în afara întrecerii pentru titlul de „cel mai bun tractorist".

Organizațiile utemiste din gospodăriile agricole colective și din întovărășirile agricole trebuie să mobilizeze tineretul pentru a participa cît mai activ la executarea arăturilor adînci de toamnă, urmărind îndeaproape realizarea și depășirea vitezei zilnice de lucru planificate prin folosirea rațională a tuturor atelajelor. Utemiștii colectiviști și întovărășiți trebuie să fie exemplu în muncă pentru utemiștii și tinerii țărani muncitori cu gospodărie individuală.

Comitetele regionale și raionale U.T.M. au sarcina de a se preocupa îndeaproape de urgentarea arăturilor adînci de toamnă. Este necesar să se termine cu formele birocratice de muncă și timpul să fie folosit de activiști mai mult pe teren, în mijlocul acelora care pregătesc recoltele viitoare.

In întreaga țară se dă acum bătălia pentru terminarea cu succes a campaniei de toamnă.

Datorită unei munci organizate, sprijinită pe o largă agitație politică, multe unități agricole socialiste și mulți țărani muncitori cu gospodării individuale au reușit să execute la timpul potrivit muncile agricole de toamnă, printre care și arăturile adînci.

Fruntașe pe țară în executarea arăturilor adînci sînt regiunile Arad, Hunedoara și Regiunea Autonomă Maghiară care au realizat pînă acum între 33,7—64,2 la sută din plan.

Gospodăriile agricole de stat din regiunile Hunedoara, Bacău și Pitești, au realizat pînă acum 74,3—91,5 la sută din plan. Stațiunile de mașini și tractoare din regiunile Arad, Timișoara și Regiunea Autonomă Maghiară au executat planul arăturilor de toamnă în proporție de 42,2—61 la sută.

In multe părți ale țării oamenii muncii din agricultură au obținut rezultate frumoase, reușind să termine din timp însămînțările și ogoarele de toamnă.

Sînt însă regiuni ca Bîrlad, Galați și altele, unde pînă acum s-a realizat abia 6,5—9,2 la sută din planul de arături de toamnă.

Mai sînt apoi mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală care au rămas mult în urmă.

Această situație nu trebuie să mai dăinuie. Vremea nu așteaptă. Timpul se poate schimba curînd și poate împiedica terminarea arăturilor adînci de toamnă. Trebuiesc luate urgente măsuri pentru lichidarea acestor rămîneri în urmă. Comitetele regionale, raionale, precum și organizațiile de bază U.T.M., în special cele din regiunile întîrziate trebuie să mobilizeze tineretul pentru a sprijini terminarea la timp a planului de arături adînci de toamnă. Trebuie folosit orice mijloc de agitație în masă. Stațiunile de radio-amplificare, gazetele de perete, foile volante precum și citirea presei sînt ajutoare prețioase în munca politică.

Pentru obținerea de succese cît mai mari la arături, tinerii mecanizatori din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri precum și tinerii țărani muncitori colectiviști, întovărășiți sau cu gospodărie individuală nu trebuie să precupețească nici un efort. Tractoarele, animalele de tracțiune, plugurile trebuiesc folosite cît mai rațional pentru a se putea realiza și depăși viteza de lucru planificată.

Executînd arăturile adînci de toamnă în proporție de sută la sută, vom ușura mult muncile din primăvara viitoare. Atunci plugurile vor sta în remize sau sub șoproane, iar pămîntul va fi lucrat numai cu cultivatoarele și grapele. Acesta este un pas înainte pe drumul aplicării unei agrotehnici avansate.

Insemnări

Povestitorul

Muntenii l-au cunoscut pe Gheorghe Zlătaru care coborîse la Cîmpulung în vale să zică și el „o vorbă" pe scenă. Și numai cînd a pornit să rostească, șoaptele din sala s-au oprit, țigările au rămas neatinse și oamenii s-au tras aproape să-l poată auzi mai bine pe cel care spune lucruri atît de frumoase și neobișnuite.

Povestea pe care o spunea acel Gheorghe Zlătaru, muntenii poate o mai auziseră sau o mai aflaseră dintr-unele scrieri — acei care știau să citească — căci era vorba de unul Chipăruș Viteaz, fiu de împărat. Acest voinic pornise să-și caute de soție pe cea mai frumoasă fată din lume ce se afla fiică a unui împărat stăpînitor peste o țară îndepărtată, numai că povestitorul așa de frumos vorbea, atîtea lucruri noi spunea el adăugind din fantezia lui la povestea veche, încît muntenii se minunau la fiecare vorbă. Le-a plăcut cu deosebire înfățișarea lui Ochilă pe care Chipăruș întîlnindu-l, l-a întrebat:

— „Cum iți spune ție omule?

— Ochilă: eu cu doi ochi dorm și cu unul mă uit.

— Și cu acela ce vezi?

— Multe. Văd cum oamenii se duc dimineața la muncă și le țese înainte-le ispita și-i îndeamnă la lene și la crîșmă".

Aici unii munteni mai hîtri nu s-au putut abține să nu-și strige anume cunoscuți și să le spuie mai glumind, mai în serios:

— Măi, vere, se vede treaba că și pe tine te-o vedea Ochilă...

Cînd a terminat, muntenii l-au salutat după obiceiul nou, aplaudîndu-l, iar el a răspuns, după obiceiul vechi, înclinîndu-se adînc, mîngîindu-și mulțumit mustața surită și aspră. Așa l-am cunoscut și eu pe omul acesta și l-am urmat în locul său de baștină, în acel fund al Moldovei. Și acolo, în ograda casei lui, așezată pe o costișă lîngă apa Moldovei, stînd în umbra verde și tăinuită a unui arbore l-am cunoscut mai bine pe acest om.

Cele mai multe povești le sînt adunate de la „lume". De tînăr de tot, colinda în lung și în lat ținuturile Dornei, Valea Bistriței, Maramureșul mai dinspre Moldova îndeletnicindu-se cu diferitele meșteșuguri — de la tăierea lemnelor în pădure pînă la spoitul caselor. Și într-acele colindări a întîlnit el fel de fel de oameni care și-au dezlegat limba la lumina focurilor de seară. Iată de pildă, basmul cel cu Chipăruș Viteaz și Ileana Cosînzeana îl știe de la un bătrîn, unul Ion Mergheș din Cîndreni, cu care s-a nimerit în urmă cu mulți ani la un popas. Dragostea pentru aceste povestiri, rîvna lui de strîngător, i-am deslușit-o cînd a început să-mi spună și alte povești din cele pe care le știe. Se vedea că avea o memorie uimitoare, căci își presăra povestea cu tot felul de amănunte: și cum era pajiștea cea cu mii de surîsuri ale florilor prin care trecea viteazul, și cum erau firidele turnurilor palatelor împărătești, cum erau îmbrăcați panțirii și paicii domnești și cîte altele.

Incet, încet, cei care-l ascultau se înmulțeau. In umbra înserării distingeam la gard ciorchine de capete de băietani și fete care s-adunaseră din vecini să asculte vorbele acestui om. El căta cu ochiul într-acolo și zîmbea mulțumit, făcîndu-le semn să îndrăznească în ogradă. Cînd am crezut vreme potrivită să plec de lîngă acel om minunat, înserarea cuprinsese văzduhul. Mergeam încet cu gîndul la omul pe care-l cunoscusem și la poveștile lui minunate. Mi-am amintit de caracterizarea făcută Cosînzenei de acest bătrîn țăran muncitor, cînd spusese că „din gura-i aur și mărgăritare curg", ca să prețuiască frumusețea vorbelor copilei, și am atribuit aceleași cuvinte și povestitorului. Dar nu numai atît gîndeam; gîndeam la neasemuita strălucire de aur și mărgăritar a folclorului nostru și la minunații și entuziaștii lui purtători.

M. COSMA

La culesul bumbacului

Bucuria succesului

Munca a fost grea, a cerut eforturi, dar bucuria succesului este nemărginită. 583 hectare au fost cultivate cu bumbac în gospodăria agricolă de stat Jegălia, raionul Fetești. Muncitorii gospodăriei, organizîndu-și mai bine lucrul și desfășurînd larg întrecerea socialistă, au reușit să realizeze planul anual. Ei vor da în anul acesta peste plan 10 vagoane bumbac.

In muncă s-au evidențiat mulți tovarăși. Printre ei merită să fie menționat Constantin Chivulescu care a realizat 20.000 kg. bumbac peste plan.

La culesul bumbacului gospodăriei au ajutat și 80 elevi de la Școala medie din Fetești conduși de profesorul Nicolae Jel. Ei au strîns 7200 kg. bumbac. Un grup de 15 elevi, conduși de brigadiera Florica Boldeanu, a realizat în 8 ore 133 kg. bumbac, adică aproape de două ori mai mult decît celelalte brigăzi.

Corespondent
ANGHEL CIOBANU

Carele sosesc încărcate

Care încărcate cu bumbac — recoltă nouă, sosesc în curtea gospodăriei agricole de stat din Toporu raionul Giurgiu de pe întinsele sale ogoare. Muncitorii acestei gospodării dau bătălia să culeagă cît mai grabnic bumbacul. Din inițiativa organizației U.T.M., tinerii din orașul Giurgiu au pornit să le dea o mînă de ajutor pentru ca în cinstea zilei de 7 Noiembrie muncitorii de la G.A.S. Toporu să termine de recoltat bumbacul. Astfel, 800 de elevi ai Școlii medii din oraș au strîns cantitatea de peste 5000 kg. bumbac. Pînă acum sînt în frunte tinerii de la Școala medie de băieți care au strîns aproape 4700 kg. bumbac.

Corespondent
IOFCEA GRIGORE

Bumbac de calitate

Este o zi plăcută de toamnă. Soarele abia a răsărit, însă pe cele 700 hectare cu bumbac ale gospodăriei agricole de stat din Piatra — Tr. Măgurele, munca este de mult în toi. Se recoltează bumbacul. Pentru a da ajutor muncitorilor, au sosit și numeroși elevi ai Școlii horticole din Tr. Măgurele. Sînt peste 130. Impărțiți în 12 echipe, au împînzit cîmpul. Care mai de care se întrec să adune bumbac mult și de calitate.

Echipa de tineri condusă de Viorica Stuparu, care lucrează cu multă hărnicie și Maria Gruia, se află în frunte. Nici utemiștii Marin Dachin, Anghel Constantin și alții nu se lasă mai prejos. Tinerii nici n-au știut cînd au trecut orele de muncă. Cînd au măsurat roadele, mare le-a fost bucuria. Au cules 4789 kg. bumbac de calitatea I-a.

Printr-o astfel de muncă însuflețită s-au cules la G.A.S. Piatra în scurt timp peste 370.000 kg. bumbac.

Corespondent
FLORIAN ENE

Rodul bogat al viilor

Cînd am ajuns la gospodăria agricolă de stat Cotești, raionul Focșani, soarele de toamnă își trimetea razele aurii printre copacii ce străjuiesc de-o parte și de alta a drumului de deal. Prin viile nesfîrșite, culegători aplecați lîngă butuci se întreceau să strîngă rodul bogat. Tinerii dădeau zor să umple cofele — dar nici bătrînii nu se lăsau mai prejos. Se dădea bătălia pentru titlul de culegător fruntaș. Drina Miroiu și Didina Dumitru își depășiseră deja norma pe ziua respectivă cu 75 la sută. După cum se vede, fetele erau mai harnice.

Și între „moșnegi" cum le spun — mai în glumă, mai în serios tinerii — se simte întrecerea. Constantin Dumitru de 52 de ani și Șerban Cilțea de 66 de ani își depășiseră norma cu 70 la sută. La muncă se dovedesc tot așa de tineri ca și cei de 18 ani.

Ce-i drept, era greu de prevăzut cine va cîștiga întrecerea. Tinerii laolaltă cu cei bătrîni se grăbeau să termine culesul cît mai repede ca să nu-i apuce vremea rea. Și rodul era bogat.

Viticultorul Nicu Paraschiv care are în primire cele 14 hectare de vie ale gospodăriei agricole de stat Cotești mi-a povestit cum au reușit muncitorii să obțină 6500 de kg. struguri la hectar. Via a fost arată, săpată și stropită de trei ori.

— Iată acum ce mulți și buni sînt strugurii noștri.

★

Coșurile din căruță s-au umplut. Am pornit în urma ei către centrul de vinificație numărul 6. Aici m-a întîmpinat conducătorul centrului, harnicul muncitor Vasile Popa. El mi-a explicat tot procesul de vinificație.

Un motor de 9 cai putere pune în mișcare o motopresă cu o capacitate de 20 tone în 24 de ore. Aici, strugurii sînt zdrobiți cu mare iuțeală. Boasca iese automat printr-un orificiu iar mustul curge într-o cadă de unde cu ajutorul unor pompe este tras în butoaiele de fermentație.

Și aici întrecerea era în plină desfășurare. Pînă la amiază — în această primă zi de cules s-au zdrobit 18 tone de struguri.

Dar munca abia începuse... ca să vinifici peste 6500 kg. de struguri la hectar trebuie muncă multă, stăruitoare. Dar atît muncitorii de la centrul de vinificație numărul 6 cît și culegătorii muncesc cu spor.

Corespondent
AXENTE AURELIAN

Să știi să muncești cu fruntașii

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Intrecerea pentru titlul de „Cel mai bun tractorist" capătă forme diferite în rîndul tractoriștilor din stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Pitești. Faptele dovedesc că tractoristul Bobocioiu Dumitru de la S.M.T. Recea, raionul Slatina, a muncit cu hotărîre pentru a-și îndeplini și depăși planul pe care l-a avut de executat în timpul lucrărilor agricole de primăvară. Ingrijind bine și la timp tractorul, controlînd tractorul și agregatele înainte de începerea lucrului, folosind din plin capacitatea de lucru, el a întrecut toți tractoriștii din regiune, depășindu-și planul cu 214 la sută, făcînd în același timp lucrări de bună calitate. Pentru aceste merite deosebite el a fost declarat atunci „cel mai bun tractorist" din regiune.

Au venit lucrările agricole de vară. Odată cu aceste lucrări, din rîndul tinerilor tractoriști de la S.M.T. Recea s-au ridicat noi fruntași. Tractoristul Militaru Nicolae de la această stațiune a obținut cele mai bune realizări. El și-a depășit planul cu 158 la sută.

Depășindu-și planul cu 146 la sută tractorista utemistă Rozalia Ștefan de la S.M.T. Drăgășani a constituit un adevărat exemplu pentru toate tractoristele, dovedind că și fetele pot deveni „adversare" periculoase pentru pretendenții titlului de „cel mai bun tractorist", mai ales că ea a reușit să se mențină fruntașă și în campania de toamnă.

Lucrările agricole de toamnă arată și mai mult că în cadrul acestei întreceri, tractoriștii muncesc cu multă hotărîre, pentru obținerea titlului de cinste.

Dacă în timpul lucrărilor agricole de primăvară și vară, tractoristul utemist Stoian Ion de la S.M.T. Recea a reușit numai să-și îndeplinească planul, la executarea lucrărilor agricole de toamnă, urmînd exemplul fruntașilor din stațiune, el a muncit cu mai multă hotărîre, reușind ca numai în primele 15 zile să îndeplinească 64 la sută din plan. El este îndeaproape urmat de utemiștii Lupu Ilie — cu 63 la sută din plan și Lică Florea, care a realizat de asemenea 59 la sută din sarcinile ce-i revin în campanie. Din aceste realizări se poate ușor vedea că fruntașul întrecerii pentru titlul de „cel mai bun tractorist" din timpul lucrărilor agricole de vară nu a mai fost cel din primăvară, iar acum, în timpul lucrărilor agricole de toamnă, n-au reușit să se mai mențină tot fruntașii din vară. Faptul acesta mai dovedește însă că organizațiile de bază U.T.M. din stațiunile respective n-au știut cum să muncească cu tinerii tractoriști pentru a-și susține fruntașii și a le consolida succesele obținute.

Lupta pentru primul loc în întrecere nu a încetat și nu se știe cine va fi primul. Știut este numai că tinerii tractoriști din regiunea Pitești luptă cu mai multă hotărîre, ca să obțină noi realizări în lupta pentru obținerea titlului de cinste de „cel mai bun tractorist", pentru dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani în lumina mărețelor sarcini prevăzute de Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului.

Tractoristul utemist Ioan Tegla este bine cunoscut nu numai de tractoriști ci de toți muncitorii, tineri și vîrstnici, de la gospodăria agricolă de stat din comuna Cuci, regiunea Cluj. El a fost doar fruntașul gospodăriei în toate campaniile agricole. Și, după cum se arată roadele muncii lui, fruntaș dorește să fie și acum, la executarea lucrărilor agricole de toamnă. Norma lui, la însămînțat, este de 11 hectare într-o zi. Străduindu-se însă să obțină realizări cît mai frumoase în întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist", el însămînțează zilnic cîte 15 hectare.

Iată-l, în fotografie, însămînțînd grîul, în cruce, pe ogoarele secției din comuna Sînger a gospodăriei.

Foto: **D. F. DUMITRU**

Intrecere dîrză

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Un detașament de tractoare de la S.M.T. Pașcani a plecat în primăvară la Huși. Stațiunea de mașini și tractoare din Huși, oricît e de mare, n-a putut face față cererilor de lucru. Așa au ajuns trei brigăzi de tractoare de la Pașcani tocmai pe plaiurile Hușilor, la gospodăria colectivă și la întovărășirea agricolă din Tîrzii precum și la încă două întovărășiri din împrejurimi. Așa au ajuns vecini tractoriștii de la Pașcani cu cei de la Huși.

Cei de la Pașcani veneau cu renumele lor de tractoriști buni. Cei de la Huși nu puteau să se lase mai prejos de oaspeți. Și-au pornit o întrecere strașnică, deși pe tăcute.

La drept vorbind nu se putea altfel. Dacă-l cunoști pe ambițiosul șef de brigadă Roman, pe tractoriști, pe șeful de sector de la Pașcani, pricepi repede. Foarte bine au înțeles aceasta colectiviștii din Tîrzii, care poartă grijă tractoriștilor ca și copiilor lor.

Detașamentul a avut însă unele necazuri în ultima vreme. Cînd s-a terminat treierișul, s-au pierdut aproape 20 de zile cu expedierea batozelor și s-a întîrziat începerea lucrărilor de toamnă. Cînd au înțeles asta, flăcăii au „binecuvîntat" toți sfinții și pe unii mireni de la administrația S.M.T.-Pașcani, au pocnit șepcile și căciulile de pămînt și-apoi și-au strunit zecile de cai putere. Acum vreo cîteva zile, Oșlobanu Ion, cu peste 2 planuri din primăvară și cu unul din vară ajunsese la 82 la sută din planul de toamnă. El „galopează" serios spre țintă: titlul de „cel mai bun tractorist".

Se pare însă că nu numai el e fruntaș. Șeful sectorului Huși declara acum cîteva zile: „I.A.R.-urile noastre merg cum n-au mers niciodată".

„Se simte în îndeplinirea planului stațiunii" — a completat directorul. Și, într-adevăr, realizările tinerilor tractoriști își spun cuvîntul. Stațiunea a îndeplinit o mare parte din sarcinile ce-i revin în campania agricolă de toamnă.

O datorie împlinită

In adunarea generală a organizației U.T.M., în care am dezbătut măsurile cuprinse în Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, mulți tineri au luat cuvîntul și s-au legat, prin angajamentele lor, să nu dea înapoi nici o clipă pînă nu vor recolta întreaga suprafață cu culturi de toamnă. Tractoriștii din gospodărie au hotărît și ei să termine la timp și în bune condițiuni agrotehnice, arăturile și însămînțările de toamnă pe suprafețele planificate. Utemistul Andraș Gheorghe, de pildă, s-a angajat ca, împreună cu brigada sa, să depășească planul la arături și însămînțări cu 15 la sută prin folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și să obțină, de asemenea, o economie de combustibil de 5 la sută. Maxim Gheorghe, responsabilul brigăzii a IV-a s-a angajat și el, în numele brigăzii pe care o conduce ca, prin folosirea metodei graficului orar la arături, să depășească planul cu 10 la sută și să realizeze o economie de combustibil de 4 la sută. Importante angajamente și-au luat și ceilalți tineri tractoriști.

A doua zi utemiștii au pornit la treabă. Și au muncit cu multă rîvnă. Nici una din brigăzi nu voia să rămînă în urma celeilalte. Tinerii din brigada condusă de utemista Maria Simon se străduiau să se mențină fruntași, iar cei din brigada utemistului Balogh Attila se străduiau să-i ajungă și chiar să-i întreacă. Pînă la urmă au învins cei mai harnici. Brigada condusă de Maria Simon a fost mereu în frunte.

Și tractoriștii s-au ținut de cuvînt. După ce îngrășămintele chimice au fost răspîndite pe cele 520 ha., ei au pornit la treabă. Arăturile pentru însămînțări trebuiau să fie de o calitate cît mai bună și utemiștii au înțeles acest lucru. Zi și noapte au dus, apoi, o luptă îndîrjită. Fiecare voia să fie cel mai bun dintre tractoriști. Folosind cît mai complet capacitatea de lucru a tractoarelor, ei au reușit să pregătească la timp cele 870 hectare planificate pentru însămînțări. La executarea acestor lucrări, în mod deosebit s-a evidențiat brigada condusă de tînărul Andras Gheorghe, care a primit titlul de „cel mai bun tractorist". Pe locul al doilea s-a clasat brigada condusă de Piriesi Vasile. A urmat apoi tînărul Csiszar Carol și alți utemiști, care au muncit cu tot elanul lor tineresc, îndeplinindu-și angajamentele luate.

Drapelul de gospodărie fruntașă pe regiune la însămînțări — primit de curînd — a răsplătit din plin munca tinerilor noștri tractoriști.

Tinerii muncitori din gospodăria noastră nu s-au oprit însă aici. Ei au început recoltarea zarzavaturilor de pe cele 42 hectare, pe cît se întinde grădina gospodăriei noastre. Tractoriștii au început apoi, încă de cîtva timp, executarea arăturilor adînci de toamnă, din care au efectuat deja 672 hectare.

ALEXANDRU FODOR
secretarul organizației de bază U.T.M. de la gospodăria agricolă de stat din Carei, regiunea Baia Mare

PRIN RAIONUL SUCEAVA

Ca și în întreaga noastră țară, oamenii muncii din raionul Suceava se străduiesc să obțină noi succese în muncă. In întreprinderile raionului arde tot mai vie flacăra întrecerii socialiste; pe ogoarele raionului, țăranii muncitori smulg pămîntului roade tot mai bogate, aplică metode înaintate, se îndreaptă, călăuziți de Proiectul de Directive, către belșug.

Iată cîteva din faptele obișnuite, dar grăitoare și pline de frumusețe, ale oamenilor muncii din această parte a țării.

Fabrica de încălțăminte „Străduința" din Ițcani, al cărui colectiv a răspuns chemării la întrecerea întreprinderilor din orașul și regiunea Stalin, a realizat pînă acum, peste plan:

— In sectorul tăbăcărie, 2.200 metri pătrați de șpalt mineral.

— In sectorul încălțăminte, 30 perechi bocanci bărbătești.

— Secția de valorificare a deșeurilor, livrînd noi sortimente a dat 200 bucăți cordoane damă, 300 portmonee și 30 genți de damă.

— Colectivul fabricii de încălțăminte „Străduința" a economisit 28.628 decimetri pătrați de piele din care pot fi confecționate 1287 perechi bocanci.

Muncitorii depoului C.F.R.-Ițcani, aplicînd pe scară largă metodele sovietice Klavdia Baranovskaia, Lunin, Papavin și Blinov, au economisit în cursul lunii septembrie, combustibil a cărui valoare se ridică la 86.140 lei.

Tot în cursul lunii septembrie ca urmare a reviziilor de bună calitate efectuate de lăcătușii Pavel Turtureanu, Simion Bîrsan și Petru Mircea, cît și grijii mecanicilor și fochiștilor, locomotivele n-au avut nici o defecțiune.

Pe ogoare, continuă cu însuflețire munca la însămînțări și arături adînci de toamnă.

Pregătind belșugul anului viitor, țăranii muncitori din raion au condiționat deja 1.427 tone semințe și au împrăștiat bălegar de grajd pe o suprafață de 1.200 hectare.

Pe 6.107 ha. s-au efectuat arături pentru însămînțările de toamnă, iar 1.767 ha. au și fost arate adînc pentru însămînțările de primăvară.

Pînă acum au fost însămînțate cu grîu, secară și orz 3 258 ha.

In ciuda timpului nefavorabil, fruntași sînt țăranii muncitori din comunele Mitocul Dragomirnei, Fîntînele și Bălăceana.

★

Au luat ființă trei noi întovărășiri agricole: 30 de familii s-au întovărășit în comuna Udești, 14 familii în satul Corocăești din comuna Verești și 18 familii în satul Călinești Enache. In frunte cu comunistul Gheorghe Pop, întovărășiții din Udești intensifică lucrările agricole de toamnă.

Ajutați de mecanizatorii de la S.M.T. Salcia întovărășiții din Corocăești au și terminat arăturile ca și însămînțarea grîului de toamnă.

In orașul Suceava a fost deschisă o expoziție agro-silvică, care înfățișează realizările obținute în munca de sporire a producției vegetale și animale în întreaga regiune.

La intrarea în expoziție iți atrag, în primul rînd atenția mașinile sovietice, expresie a ajutorului de neprețuit pe care ni-l acordă constructorii comunismului, mașinile cu ajutorul cărora oamenii muncii din agricultură au reușit să smulgă pămîntului recolte bogate. Printre altele, pot fi văzute aici un agregat de semănat cartofi în cuiburi dispuse în pătrat, o combină auto-propulsată S-4, o auto-cositoare și o combină de cel mai înaintat tip pentru recoltat sfeclă.

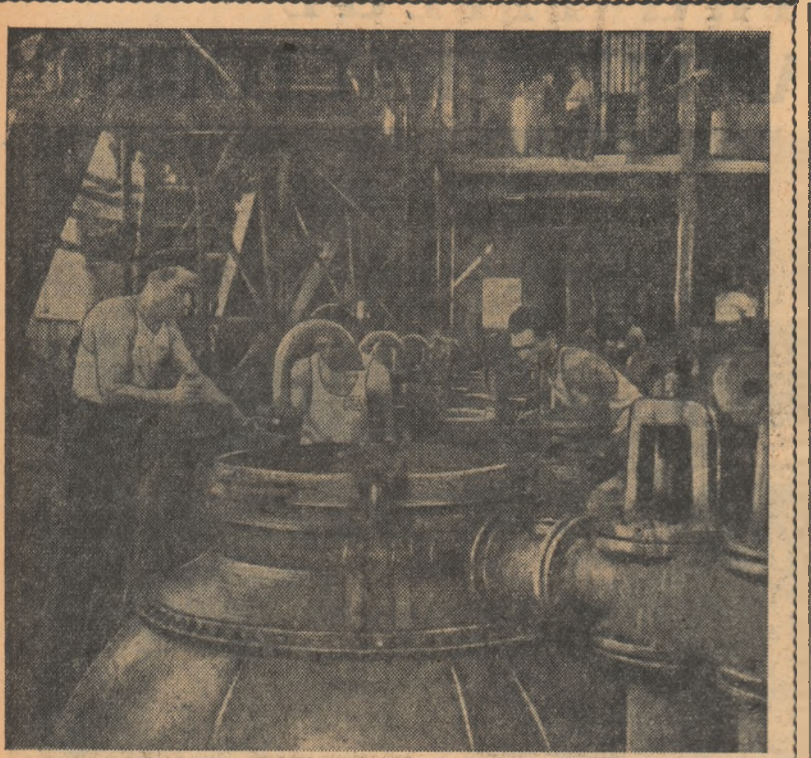
Numeroase exponate și mostre oglindesc succesele remarcabile ale muncitorilor din gospodăriile agricole de stat, ale colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Lucrătorii de la ocoalele silvice au expus păsări și animale împăiate și bunuri de larg consum din lemn; ei au amenajat și o păstrăvărie în miniatură.

Un stand deosebit de interesant este cel al stațiunii experimentale I.C.A.R. Suceava. Muncitorii, tehnicienii și inginerii de aici au obținut la hectar în acest an 38.000 kg. cartofi din soiul semitîrziu „Mercur", 4.185 kg. grîu din soiul raionat „Cenad 117" și 3.550 kg. porumb.

Realizările oglindite la expoziția agrosilvică din Suceava arată că există toate condițiile pentru ca mărețele obiective fixate de Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii să fie realizate în raionul și regiunea Suceava.

EUGEN MANDRIC
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Suceava

In anii regimului democrat-popular fabrica de zahăr din Arad a cunoscut o mare dezvoltare. Bateria de difuzie, ale cărei agregate au fost construite la noi în țară, a intrat în al doilea an de producție. Ea are o capacitate superioară celei vechi și este manipulată cu mai multă ușurință.

In fotografie: Brigadierul Fazecaș Rudolf împreună cu tinerii Cosu Eugen și Cripan Ștefan introduc în circuit un difuzor.

Foto: AGERPRES

ÎN CINCI MINUTE

La intrarea în bloc ne întîmpină tocmai cel pe care-l căutam: Constantin Pescarovici, elev în clasa a X-a C la Liceul „Nikos Beloiannis" din Timișoara.

Pleca — după cum am aflat mai tîrziu — să se mai joace un pic prin curte. Dar fiindcă nu-i politicos să pleci cînd îți vin musafiri — și mai ales chiar dirigintele clasei — cu strîngere de inimă s-a întors cu noi în casă.

Mama — o femeie între două vîrste — își lăsă treburile gospodărești și ne pofti cu plăcere în casă. În cameră, pe masă, erau cărți și caiete, pe pat o servietă — semn că cineva din casă umblase cu ele de curînd.

— După cît se vede, băiatul și-a făcut lecțiile pentru mîine — se adresează dirigintele mamei.

— Da, le-am terminat! — se grăbi s-o ia înainte cu răspunsul fiul.

Dar mama, pornită pe semne să-și verse toate necazurile mai mici sau mai mari pe care i le făcea unicul ei băiat, i-o tăie scurt:

— Da de unde, numai mai înainte s-a apucat de ele!

Discuția începuse să devină interesantă. Uitînd afirmația mamei, dirigintele se făcu a da crezare fiului.

— Și ce lecții ai pentru mîine?
— Păi să vedeți, am istoria...
— Și la istorie, ai învățat?

— Da... am citit... răspunse de-acum cam nesigur băiatul. Am citit despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie...

Constantin înșiră cîteva date generale, pe care le știa probabil dinainte, doar ascultase atîtea conferințe! Dar cînd a fost vorba de ceva mai concret, s-a încurcat.

— Să vedeți, mai aveam de gînd să citesc diseară... (era ora 20) — încercă el s-o „scalde" în fața dirigintelui.

Istoria e mai ușoară, o fi lăsat-o pe mai tîrziu — gîndi dirigintele — și trecu mai departe.

— Dar la matematică?
— Am învățat... adică am citit notițele.

Au mai urmat apoi cîțiva de „păi, să vedeți tovarășe diriginte, mai aveam de gînd să citesc ceva diseară..." (să citească la matematică, ca și cum matematica se învață citind!?). Și la chimie citise odată, iar la fizică mai avea de gînd să citească. La rusă, n-a avut încotro (dirigintele era și profesor de limba rusă) și a recunoscut că nu învățase. Dar și aceasta motivat: avea doar de repetat ceva de anul trecut.

Dirigintele se lămurise. Totuși ce a făcut elevul de cînd a venit de la școală? Și mama — iarăși mama — a fost aceea care a lămurit ce face băiatul în fiecare zi.

Ne-a povestit cum în cinci minute, „face el ce face și-și termină lecțiile" apoi îi trage o fugă la Bega, o fugă (de cîteva ore) sus la „Locomotiva", mai prin curte cu copiii — și gata ziua. Seara, tîrziu, frînt de oboseală, se culcă. Și numai mama știe cît trage dimineața de el ca să nu întîrzie de la școală.

Pe tata îl ascultă, dar el vine acasă de la lucru seara tîrziu și atunci — așa cum s-a întîmplat și în seara aceea — îi spune doar că-i leneș, că n-are ambiție și nu-i șade bine, băiat mare, să se mai joace prin curte cu copiii — doar azi-mîine, va merge la facultate. Și dacă nu învață, nu-l dă la facultate. Dar el nu se sperie. Îl va ierta și tata, cum îl iartă și mama.

★

Dirigintele, tovarășul Leonid Cutieru, îl va ajuta cu siguranță pe Constantin. Dar fără ajutorul părinților el nu va putea face nimic.

Acest an este un an greu, ultimul din școala medie; eforturile trebuiesc dublate mai ales că Pescarovici Constantin are de recuperat materia pe care n-a aprofundat-o bine în ceilalți ani. Iar părinții trebuie să fie alături de el, nu pentru a alinta ditamai băiatul, ci pentru a-l îndruma, a-l controla și a-l trage la răspundere.

LUCREȚIA LUSTIG

Pe marginea Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului

Creșterea vitelor — izvor de bogăție

Prin 1950, cînd a luat ființă colectiva noastră „Ștefan Gheorghiu" din comuna Ciorani, raionul Cricov, semăna cu o familie de tineri căsătoriți care trebuiau s-o ia de la lingură ca să-și clădească o gospodărie trainică. Pămînt aveam, nu-i vorbă, dar animale de muncă, vaci de lapte și porci nu se prea vedeau prin curtea colectivei.

Au trecut de-atunci ani. Gospodăria noastră s-a întărit, în ciuda uneltirilor chiaburești și ale celor lor de topor. S-au îmbunătățit mult și condițiile de trai ale colectiviștilor, mai ales datorită dezvoltării sectorului nostru zootehnic.

Numai în trei ani, de cînd am început să ne preocupăm de creșterea animalelor, numărul acestora a crescut simțitor. Astfel, de unde la început nu aveam decît 13 cai și 4 boi, am ajuns ca în 1954 să avem 31 vaci de lapte, 25 scroafe fătătoare, 463 oi, 50 stupi, 23 cai și 6 boi. Sînt cifre ce grăiesc mai mult decît oricare altă dovadă despre realizările noastre. Dar nu s-a dezvoltat numai șeptelul. În mod simțitor au crescut veniturile gospodăriei noastre și, bineînțeles și ale colectiviștilor, în urma valorificării animalelor și produselor obținute de la ele. Sectorul zootehnic ne-a adus anul acesta venituri de peste ... mii de lei. De pildă, numai din contractarea și valorificarea prin cooperativă a 20.000 litri lapte, 20 miei, 6 boi, 4 vaci, 8 scroafe și 20 oi am luat 77.000 lei. Apoi, datorită faptului că am îndeplinit cu cinste sarcinile din contract, am primit tot prin cooperativă un camion „Molotov" și produse industriale ca: talpă, piele, bumbac, pînzeturi și altele.

Pe lîngă acestea, din livrările de produse animale către unele instituții am realizat un venit de 46.724 lei.

Colectiviștii care au muncit cu tragere de inimă au cules anul acesta roadele străduinței lor. Cei cu un număr mare de zile-muncă, au cules din plin, la împărțirea avansului de 40 la sută, roadele strădaniilor lor. Spre exemplu, colectivistul Mihai Voinea, care împreună cu familia sa a realizat 720 zile-muncă, a primit ca avans, pe lîngă alte produse, 72 kg. brînză și aproape 13 kg. lînă, Petre C. Stoian pentru cele 573 zile-muncă a primit 57,300 kg. brînză și 10 kg. lînă, iar Gheorghe N. Dobre pentru 550 zile-muncă a primit 55 kg. brînză și 9 kg. lînă. Apoi, anul acesta 6 colectiviști au primit de la gospodărie 6 vițele de rasă Schwitz în schimbul unora de rasă inferioară pe care gospodăria le-a îngrășat și le-a valorificat pentru carne. Scopul acestui schimb a fost acela de a face ca fiecare colectivist să aibă în gospodăria sa vaci de rasă superioară.

Avem realizări frumoase și am cules pînă acum roade bogate. Nu ne vom mulțumi însă numai cu atît. Dorința noastră fierbinte este să mergem mereu înainte spre mai bine. Din experiența căpătată pînă acum am înțeles că dezvoltarea șeptelului constituie unul din factorii de bază pentru creșterea bunei noastre stări. De aceea, urmînd cu hotărîre indicațiile Proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului.

Am și început să traducem în fapte unele indicații din Proiectul de Directive. Învățînd de acolo că pentru creșterea șeptelului este necesară și o bază furajeră dezvoltată, ne-am propus să mărim suprafața de pășune de la 143 hectare la 243 hectare. Pe lîngă aceasta, vom însămînța 34 hectare cu lucernă, porumb pentru siloz și alte plante furajere.

Vom mări de asemenea și numărul animalelor. Vrem ca pînă în anul 1956 numărul vacilor de lapte să crească de la 31 la 50 capete, oile de la 463 la 1.000 capete, scroafele fătătoare de la 25 la 40 capete, iar stupii de la 50 la 80 familii.

Vrem ca, după cum ne învață Proiectul de Directive, în următorii 2—3 ani să facem să se înfiripeze ferma noastră zootehnică în așa fel încît să îndestuleze din belșug nevoile colectiviștilor și, totodată, să contribuie cu succes la sporirea industriei cu materii prime, pentru aprovizionarea oamenilor muncii cu carne, lapte și mai multe și mai bune produse animale.

MIHAI VASILE
președintele G.A.C. „Ștefan Gheorghiu" din comuna Ciorani, regiunea Ploești

Se pot cultiva cartofi și în raionul Tg. Jiu

Există încă unii oameni din agricultură și chiar specialiști care se lasă greu convinși atunci cînd este vorba de a arunca cît colo practicile învechite care dăunează dezvoltării agriculturii. Așa de pildă unii consideră că deoarece în unele regiuni nu s-a obișnuit, pînă acum a se cultiva o anumită plantă, nu este cazul să se cultive nici de acum înainte. O astfel de poziție nu este desigur justă, ea constituind o piedică în lupta pentru continua dezvoltare a agriculturii pe baze științifice.

Prin așezarea sa geografică, raionul Tg. Jiu prezintă toate posibilitățile naturale pentru a avea o bază serioasă furajeră și pentru introducerea și extinderea pe scară largă a culturii cartofului, cultură care joacă un rol covîrșitor în alimentația populației.

Proiectul de Directive care pune cu tărie necesitatea dezvoltării culturii cartofului, este un far călăuzitor pentru tehnicienii, lucrătorii și sfatului popular raionul Tg. Jiu în munca lor de îndrumare tehnică, de organizare și dirijare a muncii în acest scop, pentru a se pune în valoare toate terenurile fertile ce se pretează acestei culturi.

Pînă mai anul trecut se socotea chiar și de unii specialiști că în raionul Tg. Jiu nu există teren care să se preteze culturii cartofului. Dar, în comparație cu ceilalți ani, anul acesta piața orașului Tg. Jiu a fost mai abundent aprovizionată cu cartofi. Aceasta se datorește reintroducerii și extinderii în mod just a culturii cartofului cu de peste patru ori față de anii din urmă.

Este destul să amintim că numai în comuna Bumbești-Jiu țăranul muncitor Popescu Gh. Petre, care a însămînțat cartofi într-un teren de pe care se recoltase trei ani la rînd lucernă, situat la o altitudine de peste 1000 metri, a obținut o recoltă de peste 20.000 kg. la hectar. Tot de pe terenuri situate la o înălțime de peste 1000 metri, acoperite cu ferigă și nefolosite pînă în anul trecut, producătorul Nicolae I. Davițoiu din Tg. Jiu a obținut anul acesta recolte de cartofi de 40.000 kg. la hectar.

Deci, afirmația că cultura cartofului nu se pretează în raionul Tg. Jiu, nu este valabilă. [illegible] cartofii atît în terenurile [illegible] cît și cele neirigate dau producții foarte ridicate.

În lumina Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, tehnicienii agricoli din raionul Tg. Jiu și-au luat angajamentul ca să se străduiască ca, prin folosirea metodelor sovietice, a plantării de vară a cartofului, a aplicării îngrășămintelor în cartofi, metodă care în anul acesta s-a dovedit bună, să obțină recolte sporite de bună calitate și să extindă cît mai mult cultura cartofului în acest raion în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării oamenilor muncii cu acest prețios aliment și a industriei ușoare cu materii prime.

Corespondent
ION ȚEPELUȘ

Mîndria colectivului

Se întîmplă fiecărui om să-și aducă din cînd în cînd aminte de cîte ceva. Atunci, zîmbește sau se încruntă. Acest lucru i se întîmplă și utemistului Florian Martin, elev la Școala profesională nr. 2 din Baia Mare. Deseori, în timpul liber se așează în cîte o bancă și gîndește. Ce ascund oare sprîncenele stufoase în umbra lor? Și de ce în timpul unor astfel de contemplări îndelungi, zîmbește fără voie? Florian își are viața și gîndurile sale, care pornesc agale către căsuța din comuna Remetea. Pe vremuri, tatăl său apăsa cu greu plugul în brazdele amestecate cu pietriș. Cum putea sătura însă opt guri, cînd cele două hectare de pămînt de munte nu produceau aproape nimic? Regimul burghezo-moșieresc i-a ținut pe țăranii muncitori în sărăcie și neștiință de carte. 23 August 1944 le-a deschis drumul spre o viață nouă. Martin Florian a putut termina școala elementară și s-a hotărît să învețe o meserie.

Ion Bariu — absolvent al unei școli profesionale — i-a vorbit atunci despre mecanică. Florin trăia parcă frumusețea meseriei și nu l-a răbdat inima să mai stea acasă. În cerdacul împodobit cu zorele a mărturisit tatălui său pornirea inimii:

— Vreau să devin mecanic de mină, să cobor în adîncul pămîntului ca să trimit spre fabrici cărbune...

Gheorghe Martin a stat cîtva timp pe gînduri. Ar fi avut nevoie de fiul său și acasă, dar și-a dat seama că el n-are dreptul să-l rețină. Conștiința sa de comunist a fost mai puternică decît tristețea că se desparte de copil. Și în toamna anului trecut, Florian a îmbrăcat uniforma școlilor rezervelor de muncă. Încă din primele zile a început să învețe cu sîrguință. Dintre toate materiile, cea mai grea era tehnologia. Aci, se vorbea de strunguri, freze, raboteze, cum funcționează ele.

„N-am să vă fac de rușine". Acest angajament a înlocuit urarea de rămas bun, cînd s-a despărțit de ai săi. De aceea, în ziua cînd profesorul de tehnologie a scris nota 5 în catalog, Florian a scris acasă. Să știe tătuca — și-a zis el — că nu-i face bătrînețele de ocară. Peste puțin timp a primit carte de acasă. „Sîntem sănătoși feciorul tatii și ni-i bucurie de tine — scriau bătrînii. Vezi de nu te mulțumi cu atît; ajută și pe alți copii". Cuvintele acestea au avut o mare înrîurire. A mers la secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., Lazăr Mihai și i-a spus răspicat: Am să sprijin pe Ion Breban și Gheorghe Pop, încrede-te în mine.

Munca de ajutorare a tovarășilor săi nu i-a stînjenit activitatea. La orele practice a obținut tot nota 5. În seri tîrzii, în clasa luminată de becuri, Florian făcea exerciții cu cei doi colegi ai săi. În pauza de la orele de practică le explica cum trebuie tăiat un anumit filet, cum trebuie mînuit strungul.

Primul an școlar l-a terminat ca „cel mai bun elev". Cît era ziulica de mare, Florian povestea consătenilor săi despre tot ce învățase în școală. De cele mai multe ori răsfoia manualele pentru a-și reîmprospăta cunoștințele. Și în acest an tot el este primul elev din clasă. Tovarășul Fineș Ion, profesor și maistru șef al atelierului, a trezit în elevi interesul pentru îndrăgirea meseriei. El l-a învățat cum trebuie să facă economii. Însușindu-și cunoștințele predate Florian a trecut să execute roți dințate de precizie.

„Flăcăul ăsta — l-a lăudat maistrul frezor — va deveni un bun muncitor".

Gîndul său a fost și în acest an să ajute pe elevii mai slabi. A observat că Csordaș Gavril rămîne mereu în urma celorlalți și l-a întrebat: „De ce nu vrei să fii și tu fruntaș? Am să te ajut la tehnologie și matematică".

La una din zilele de practică fiecare elev a condus o locomotivă Diesel. Martin a luat nota 5, iar Csordaș 4.

În curînd va coborî în mină.

Prima zi de practică în subteran va fi cu siguranță, o zi de sărbătoare.

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia-Mare

„Puștiul" de la turnătorie

Vreți să știți cine este Berta Andrei? E simplu de aflat dacă întrebați pe oricare tînăr de la uzinele „Gheorghi Dimitrov"-Arad.

Desigur, acesta vă va răspunde:

— Îl cunosc. E puștiul de la turnătorie, responsabilul de brigadă...

De ce puști, căci Berta Andrei va împlini în vara anului viitor 18 ani? Vorba e că Berta nu se va supăra. Este un tînăr vioi și prietenos. A îndrăgit mult meseria de turnător și de aceea nu-i de mirare că azi este un bun muncitor. Adeseori sosește primul în atelier, alteori găsește pe baci Traian. Privește mai întîi cu ochi lacomi cuptorul de topit, apoi îndreaptă o formă care este prost aranjată și curăță mașinile de format. Scoate în cele din urmă carnetul din buzunar și controlează măsura în care și-a îndeplinit sarcinile fiecare membru din brigadă.

Și dimineață cu dimineață, înainte de începerea lucrului „puștiul" anunță tovarășilor săi din brigadă, rezultatele zilei precedente:

— Niculici a depășit norma cu 5 la sută, Gaba cu 100 la sută, Tămaș cu 70 la sută. După aceea amintește sarcinile fiecăruia și le atrage atenția asupra necesității folosirii depline a metodelor de muncă înaintate. Consfătuirile se termină cam așa:

— După amiază la ce film mergem?

Aci se iscă cele mai mari discuții. Se ajunge greu la învoială, dar... se ajunge.

★

Este interesant să aflați cum a îndrăgit Berta meseria de turnător. Nu din cărțile citite, așa cum poate vă închipuiți, ci datorită unui fapt petrecut cu mulți ani în urmă. Berta era elev în clasa a VII-a elementară, cînd s-a hotărît vizitarea uzinei numită atunci „Flamura Roșie". În atelierul de turnătorie, el s-a aciuit lîngă o mașină de turnat și nu-l mai slăbea pe lucrător cu întrebările.

La plecare, lucrătorul cel înalt și mustăcios i-a potrivit cravata roșie și bătîndu-l cu un gest părintesc pe umăr i-a urat „spor la învățătură".

Berta n-a scăpat acest prilej și l-a întrebat:

— Cum te cheamă tovarășe?
— Traian Popa.
— De mult timp ești turnător?
— De la etatea de 14 ani.
— Ai copii?
— Am și copii.
— Îi faci și pe ei turnători?
— I-oi face dacă o să le placă meseria...

Tot drumul pînă acasă, Berta s-a gîndit numai la prietenii mai mari pe care-i cunoscuse, la cuptoarele de topit fontă, la mașinile de format și, mai cu seamă, vedea mereu în față zîmbetul prietenos al lui baci Traian.

Așa a ajuns să îndrăgească meseria de turnător și, ca urmare a acestui fapt, s-a înscris la Școala profesională nr. 1 din Arad Silitor la învățătură, și-a însușit cunoștințele predate încît ajunsese ca — atunci cînd lipsea maistrul instructor — să dea explicații colegilor săi. În 1953, absolvind școala, a fost repartizat ca turnător la uzinele unde cunoscuse pe baci Traian.

★

La început a lucrat în brigada muncitorului înalt și mustăcios și cu sprijinul său a prins repede „tainele" meseriei. Comunistul Traian Popa i-a vorbit despre minunatele metode de lucru ale oamenilor sovietici și aplicîndu-le, Berta reușea să-și întreacă zilnic norma cu 100 la sută. Cînd a luat ființă o nouă brigadă de tineret, „puștiul" a fost ales responsabil.

★

Un lucru le da foarte mult de gîndit. Niculici era codaș vestit și nu numai atît, dar avea obiceiul să lipsească de la lucru, iar cînd venea lucra așa, la voia întîmplării. De aceea, consfătuirea a început cu următoarele cuvinte:

— Auzi Niculici, tu nu trebuie să mai fii codaș.

— Și ce dacă mi-s, a răspuns Niculici.

Tovarășii săi nu s-au lăsat cu una cu două, ci i-au spus așa de la obraz:

— De chiulangii nu avem nevoie în brigadă.

Tămaș Gheorghe și Gaba Vasile, au propus să fie schimbat din brigadă. Berta, care întotdeauna se sfătuia cu baci Traian, nu știa cum să-i spună hotărîrea lor. Știa că baci Traian, îi va răspunde așa: „E codaș, foarte prost. Ajutați-l să crească, să ajungă la nivelul vostru". Berta hotărî să nu fie schimbat, ci el personal să se ocupe îndeaproape de Niculici și în același timp el să dea zilnic cîte o normă și jumătate.

În prima zi de întrecere, Niculici a dat un robinet rebut. Din vina sa, brigada a pierdut în întrecere cîteva puncte. În consfătuirea organizată în acea zi, membrii brigăzii nu au amintit nimic de rebut, dar Niculici nu a putut ascunde fapta sa și i-a întrebat:

— Mă dați afară din brigadă?
— Nu!, de ce să te dăm?
— Păi azi am rebutat o piesă și... mi-e tare rușine. Dar să vedeți că am să muncesc la fel ca voi.

Azi brigada lucrează organizat și nu este zi în care să aibă o depășire mai mică de 120 la sută. Lucru curios; de la o vreme încoace Berta nu mai reușește să ajungă dimineața primul în atelier, deoarece fiecare membru al brigăzii caută să facă același lucru.

Odată Berta și-a spus: am să vin cu 15 minute mai înainte. Și într-adevăr, în afară de baci Traian nu se mai afla nimeni. I-a povestit tot ce este nou în munca lor, iar baci Traian nu a putut să nu și-l amintească pe Berta, așa cum arăta acum patru ani „un băiețel cu părul mic zburlit, nerăbdător, punînd mereu întrebări".

Și poate pentru că aducerile aminte sînt atît de dragi, și astăzi baci Traian îi spune responsabilului brigăzii fruntașe, „puștiule" sau „băiețașule"...

GHEORGHE CIRSTEA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Arad

Delapidator demascat

De cele mai multe ori, salariații care serveau masa la cantina sfatului popular raional Codăești plecau nemulțumiți. Mîncarea gătită era de proastă calitate, neconsistentă. Posibilități de aprovizionare erau suficiente, condiții pentru a prepara o mîncare bună de asemenea. Atunci care să fie cauza? Nu știe să gospodărească cantina responsabilul nostru? — se întrebau de multe ori salariații.

Enigma acestei „proaste gospodăriri" a cantinei a dispărut însă odată cu sosirea în control a organelor locale financiare.

Verificîndu-se gestiunea cantinei, s-a constatat că responsabilul Gheorghe Bărnoveanu își însușise suma de 4023 lei.

Faptul că Gh. Bărnoveanu a reușit să sustragă această sumă de bani se datorește și sfatului popular raional Codăești care nu a controlat sistematic gestiunea cantinei.

În urma descoperirii fraudelor, Gheorghe Bărnoveanu a fost destituit din munca de gestionar urmînd ca justiția să-și spună cuvîntul. În locul lui a fost numit gestionar tov. Gheorghe Ursu.

Corespondent
ION S. ANDREI

MOTTO:

„Aici se va mînca o pită bună" (Boris Jitaru, inginer agronom, avînd în față una din tablele întovărășiților de la Satu Mic-Lugoj).

Maștere...

Mărturisesc că o singură dată am auzit — cu urechile mele — durerile unei nașteri. Sînt de atunci doi ani... Stăteam pe prispa unei case de nașteri dintr-un sat ardelean și așteptam împreună cu bărbatul acelei femei voinice; se auzeau din casă suspine, un „iștenem" cutremurător... Bărbatul clătina îngrijorat din cap. După nu știu cît timp — un țipăt scurt, ascuțit, nepămîntean — țipătul noului născut. Apoi, cine știe cît o fi trecut, de necrezut: un hohot de rîs, frumos pînă la lacrimi — al mamei. Am văzut-o după șapte zile acasă, legănînd copilul, purtînd în ochi o lumină de fericire, cu o față senină pe care mai juca încă amintirea acelui uluitor hohot de rîs. Ți-era greu să crezi că femeia aceasta a gemut acum o săptămînă, că ea a țipat acel „iștenem" de neînchipuit; întreaga ei înfățișare din acea clipă te chema să uiți tot ce-ai auzit pe prispă. Zadarnic. Acele griji, acele frămîntări, durerile, hohotul de rîs nu se pot uita. Le am limpede în minte, urmărind cîte se petrec acum în Satu Mic în preajma înființării întovărășirii. Tot ce vezi, tot ce auzi, întreaga atmosferă îți spune că aici ești în clipele dinaintea unei nașteri — grele, complicate. O naștere a noului. Deslușești încă multe dureri, tresar încă atîtea griji, mustesc atîtea frămîntări, presimți însă, mai presus de toate, țipătul victorios al noului născut care nu mai poate întîrzia, acuș-acuș... hai...

Griji... griji... griji...

Ion Leucuș, secretarul organizației U.T.M., tînăr la 21 de ani, cam plăpînd la înfățișare, dar cu niște cizme impozante și pantalonii bufanți, bine băgați în cizme, avînd ceva de comandant proaspăt de unitate, îndeplinește în zilele astea prima lui sarcină de partid: înființarea întovărășirii. Bate ulițele făcînd agitație din poartă în poartă, convocînd oamenii la ședințe și la cor, lămurește în dreapta, lămurește în stînga, ascultă atent inima satului rămînînd pe gînduri. Vine, de pildă, la el unul Boldea, membru de partid, de fel de prin locurile acestea, muncitor la o gospodărie de stat de lîngă Satu Mic; are și el pe aici un lanț de pămînt cu care intră în întovărășire.

— Eu atîta vreau Leucuș... Cînd intră tractorul în brazdă să fiu aici...

— Ai să fii, îl încredințează liniștit utemistul.

— Nu, nu. Să fiu aici și să-i arăt omului: uite atîta să fie de adîncă arătura — și Boldea deschide palma sa neagră, viguroasă.

— Ai să-i arăți... întărește Leucuș calm.

Poate că a simțit zbaterea și neliniștea lui Boldea. Din tot ce are mai bun Leucuș, simțul acesta, „a ceea ce simte omul" e cel mai prețios. Au fost de ajunse clipe în care această mică avere a lui Leucuș era amenințată să se spulbere: în doi ani — '52,'53 — i-au murit frații mai mari, rămînînd el cu maică-sa: s-a mai și îmbolnăvit după drumurile lungi, prin noroaie și ploi, străbătînd satele Lugojului ca trimis al centrului de difuzare a cărții. Cîți dintre noi nu se lasă încă copleșiți de asperitățile vieții! Trecînd prin încercări mai puțin grele decît ale secretarului lugojean, tineri de-ai noștri devin uneori dezamăgiți, acri, singuratici și răutăcioși. Leucuș nu a cedat; nu a cedat pentru nimic în lume cea mai scumpă dintre legăturile vieții noastre: legătura cu oamenii, cu tovarășii, cu prietenii. S-a mai întremat și a făcut un lucru esențial: și-a propus să muncească cu un anume scop. Întovărășirea!

„Nu se poate să nu facem întovărășirea"... se gîndește Leucuș. „Dar oare nu-s prea puțini înscriși? 17"... Trăgîndu-și cizmele grele, lăsînd vîntul să-i bată clapele căciulii de oaie, Leucuș se îndreaptă spre ogorul unuia, Bot. Lucrează aici la culesul crumpilor, doi bărbați, o femeie bătrînă, cu fața albă, parcă dată cu pudră, o fetișcană uscățivă și o femeie vînjoasă, fiică, pare-se, după chip, a bătrînii. Leucuș îi ia ușor, arătîndu-le că de aici și pînă acolo ține trupul întovărășirii și dacă ei vor să intre, atunci... Oamenii se codesc, ridică din umeri, bătrîna începe să lăcrămeze, depănînd amintiri cîte-n lună și-n stele și pînă la urmă: — „Ce-o face lumea mîndră, facem și noi!" Nu, nu, Leucuș nu-i mulțumit cu asemenea concesii; începe să le arate cu cifre, cît la sută ți se scade din impozit, din cotă, dacă intri în întovărășire, ce-a cules și ce are „lumea mîndră" din alte sate pornită pe această cale. Oamenii îl privesc pironiți, cu ochii sticlind; ca de-obicei, secretarul le-a prins pulsul. Da, să-i treacă pe listă, încuviințează, că „ce-o face lumea mîndră, facem și noi!" — întăresc ei, încăpățînați. „Să mă bizui sau nu pe ei?" — se întreabă Leucuș. Griji, griji...

La sfat îl așteaptă Ion Ștefănuț, chiabur bătrîn, tras la față, cu pleoapele de jos căzute, păstrînd o obrăznicie țeapănă în priviri; l-au chemat să-l înștiințeze asupra unui schimb de pămînturi: două lanțuri ale lui sînt comasate de întovărășire și primește în loc alte două lanțuri, în altă parte.

— Semnează de luare de cunoștință... îi întinde Leucuș creionul.

— Nu semnez, lăsați-mă dracului... Mînios, Ștefănuț întoarce spatele și iese trîntind ușa... „Ce-o să facă acum Ștefănuț? Ce ne pregătește? De ce nu ia pămîntul? Vrea să scape de pămînt?"... — rămîne pe gînduri Leucuș.

Griji, griji, griji... Oamenii au făcut cereri pentru întovărășire, dar grijile nu s-au spulberat. Griji noi, ale unor oameni care au făcut un pas hotărîtor, „griji la pozitiv" — cum ar spune tovarășul Curuțiu, dascăl bănățean cu 27 de ani vechime în învățămînt... Ion Boldea, ați văzut, suspină temător, cu gîndul la calitatea muncii tractoriștilor; pînă nu va vedea el pămîntul întovărășirii arat bine, cu tractorul, la o adîncime de o palmă, nu va avea liniște. Dimpotrivă, Pavel Raicu, om matur, trecut prin șapte focuri și șapte ape, stă în cumpănă totuși, întrebîndu-se dacă-i bine să le are tractoarele... N-ar fi mai bine tot cu plugul? Gheorghe Cireșanu nici nu vrea să audă:

— Lasă Pavele, gîndurile astea... Stau eu lîngă tractorist; bună arătura, recepționez. Nu? încă odată... N-avea teamă, Pavele.

Adevăru-i că și Cireșanu are oful lui, suspinul lui; ne-o spune deschis: trebuia să se facă direct colectivă! De cînd a făcut el cerere și moartă a rămas... S-a întors de la grăniceri și parcă are pe dracul în el; socotește întovărășirea juma de măsură și lui nu-i place să se încurce.... Își face acum dosarul pentru candidatura în partid, acolo cel puțin răspunde numai el pentru ceea ce scrie. Aici, cu întovărășirea, mai ții seamă de codelile ăluia, de grijile celuilalt, de bocetele nevestii...

Alături de griji, dureri. Dintre ele, cea mai amară — durerea neînțelegerii. Nimic nou nu se poate naște pînă omul nu încearcă și această durere. Pe Ion Tăpianu cu fiica-sa, femeie în toată vîrsta, acoperindu-și clasic gura cu colțul basmalei, i-am întîlnit tot la sfat. El are 75 de ani și tot zice că nu mai are mult, deși pare încă în puteri. Ea-l tot îndeamnă să meargă acasă, să nu se mai sfătuiască cu cei din jur „ce să facă", să lase toată încurcătura asta cu întovărășirea, să nu intre că se duce pămîntul. Lui îi vine să stea, să mai vadă, să mai asculte... Se duce într-adevăr? Dar dacă nu se duce? Dar dacă... Durere amară.

Bătrînul Lăudăcescu e și el aici. Acum, ce să spună? El, poate că ar intra... Dar familia? Ce-o să spună familia dacă-și dă pămîntul? Dac-ar fi tînăr, singur, hai... Dar așa, la bătrînețe... Și familia, gata, se destramă dacă dă pămîntul!

— Dar nu-l dai omule, nu-l dai. Aici e întovărășire, pămîntul e al dumitale, rămîne al dumitale... Uite, să citim Statutul...

— Statutul... Statutul... Dar cu ginerele ce fac? — gîndește mai departe Lăudăcescu, lăcrămînd. Îmi pleacă și ginerele dacă dau pămîntul!

— Dar nu-l dai omule, nu-l dai... Aici nu-i gospodărie colectivă... Punem laolaltă pămînturile noastre, ale noastre, auzi, ca să le muncim mai bine, să dea rod mai bun, mai chibzuit... ce naiba nu-nțelegi?

El nu-nțelege; ce mi-i gospodăria colectivă, ce mi-i întovărășire? Pămîntul nu mai e al meu, asta-i, și mi se destramă familia... Pleacă ginerele... și eu atunci... Lăudăcescu are ochii în lacrimi și-și blestemă mintea proastă. Leucuș îl privește, strîngînd din dinți; trebuie pornit iar, lămurit bob cu bob, ce-i întovărășirea, ce-i gospodăria colectivă, care-s avantajele, ce-i nou...

Printre grijile, durerile și frămîntările satului — am întrezărit în clipele acelea imaginea surîsului neuitat al femeii din Ardeal. L-am însoțit pe inginerul agronom Jitaru de la S.M.T.-Lugoj, într-o mică „inspecție" a viitoarelor pămînturi ale întovărășirii. Pămînturi bune, întinse palmă, numai bune pentru tractor. Jitaru scrută serios, pînă departe, cîmpul. Pusese mîinile în șold; șapca pe ceafă, luminîndu-i-se chipul; masiv, atlet, domina priveliștea, stăpînitor; după examen, șopti mulțumit, cu o siguranță de oțel:

— Aici se va mînca o pită bună!

Doctor cu totul original, aflat în veghe aci — parcă aștepta, încordat, nașterea, țipătul acela atotvictorios, surîsul — care nu mai putea întîrzia, acuș-acuș... hai...

15 octombrie 1954.

RADU COSAȘU

20 octombrie 1954, orele 10:

Convorbire telefonică cu tovarășul Dumitru Tofan, prim-secretar al comitetului raional U.T.M.-Lugoj: Duminică, 17 octombrie s-a înființat întovărășirea de la Satu Mic. Membri: 17 familii. Președinte: Leucuș Ion, secretarul organizației U.T.M.

Primul spectacol al Ansamblului de stat al R. S. S. Moldoveneşti

Aspect din timpul spectacolului

Marţi seara, Ansamblul de stat de dansuri populare al R.S.S. Moldoveneşti a prezentat în sala Teatrului C.C.S., în faţa unui numeros public primul său spectacol în Capitală.

Măestria Ansamblului de stat de dansuri populare al R.S.S. Moldoveneşti este cunoscută multor iubitori de artă din ţara noastră. Cu prilejul celui de al 4-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Bucureşti, acest ansamblu sovietic a fost distins în cadrul concursului internaţional cu premiul I şi medalia de aur.

Anul acesta, cu prilejul manifestărilor Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, Ansamblul de stat de dansuri populare al R.S.S. Moldoveneşti ne vizitează pentru a doua oară ţara.

În repertoriul ansamblului sînt înscrise numeroase piese coregrafice din arta moldovenească, rusă, a altor popoare sovietice, din arta coregrafică a ţărilor de democraţie populară, pe care membrii ansamblului le înfăţişează fie în dansuri de masă, dansuri miniaturi, sau dansuri solo.

Mulţi dintre membrii ansamblului sînt vechi artişti amatori din diferite cercuri artistice, iar astăzi coregrafi de o valoare deosebită. Printre ei se numără Spiridon Mocanu, Ion Furnica, Gheorghe Forţu, P. Sandulu, Galina Samusenko, Antonina Galustia, Nadejda Pşenicinaia, artişti emeriţi ai R.S.S. Moldoveneşti. Măestria lor ca şi a întregului ansamblu a cîştigat preţuirea publicului de la primul număr interpretat. Suita de dansuri moldoveneşti intitulată „Joc", în montarea coregrafică a lui Igor Moiseev, a deschis programul.

Au urmat alte şi alte dansuri executate fie de întregul ansamblu, fie de solişti, în care farmecul jocului popular s-a îmbinat cu voioşia şi exuberanţa interpretării. De un mare succes s-au bucurat dansurile „La cosit", „Tăbăcăreasca", „Dansul lezghin din Daghestan", „Suita ucraineană de dans", dansuri moldoveneşti sau ale altor popoare sovietice care prin interpretarea artistică valoroasă, prin bogăţia şi frumuseţea costumelor exprimă puternicul optimism, bucuria vieţii oamenilor sovietici.

La spectacol şi-a dat concursul cîntăreaţa Ianina Leviţkaia, artistă emerită a R.S.S. Moldoveneşti, care a interpretat cîntece în limba rusă şi romînă.

Conducerea artistică aparţine lui N. A. Bolotov maestru emerit al artei din R.S.S. Moldovenească, iar conducerea muzicală dirijorului Siko Beniaminovici Aranov artist al poporului din R.S.S. Moldovenească.

Compozitorul Constantin Palade, secretar al Uniunii Compozitorilor, a adresat soliştilor artei sovietice un călduros cuvînt de salut.

A răspuns Ianina Leviţkaia, artistă emerită a R.S.S. Moldoveneşti.

Spectacolul s-a bucurat de un frumos succes. Dansurile prezentate au cules aplauze puternice.

La sfîrşit, artiştilor le-au fost oferite buchete de flori.

Marele număr de spectatori au manifestat cu entuziasm pentru prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn şi poporul sovietic.

(Agerpres)

Capella emerită de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană a părăsit Capitala

Luni noaptea, Capella emerită de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană, care ne-a vizitat ţara cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a părăsit Capitala.

În gara Băneasa, artiştii sovietici au fost salutaţi la plecare de tovarăşii N. Bellu, locţiitor al ministrului Culturii, dr. I. Bogdan, vicepreşedinte al A.R.L.U.S.-ului, N. Teşa, Sanda Rangheţ şi E. Rodan, secretari ai A.R.L.U.S.-ului şi alţii.

Au fost de faţă I. I. Horoşilov, P. S. Deduşkin, I. A. Korolev, consilieri ai Ambasadei Uniunii Sovietice, V. T. Ţiganov, prim secretar al Ambasadei, A. N. Goncearuk, secretar al Ambasadei, precum şi E. N. Tihonov, reprezentant permanent al V.O.K.S.-ului în R.P.R.

Cei prezenţi au făcut o caldă manifestare de prietenie soliilor artei marelui popor sovietic.

★

Înainte de a ne părăsi ţara, Capella emerită de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană, s-a oprit, marţi, la Iaşi.

În cursul zilei, membri ai Capellei au vizitat Palatul Administrativ, Arhivele Statului, Biserica Trei Ierarhi şi parcul Copou. Seara, Capella emerită de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană a dat un spectacol în sala Teatrului Naţional.

Spectacolul a fost primit cu multă căldură de sutele de oameni ai muncii prezenţi în sală.

(Agerpres)

Remarcabilul succes al solilor muzicii sovietice

George Klein

Alături de marile acţiuni care tind să adîncească şi să întărească legăturile frăţeşti cu marea noastră vecină şi prietenă din răsărit, schimburile cultural-artistice reprezintă unul din mijloacele cele mai eficace de cunoaştere reciprocă. Iată de ce, cu fiecare ocazie cînd ne bucurăm de prezenţa unui ansamblu sovietic, publicul nostru nu se limitează numai la aprecieri unanime, aplaudînd o execuţie pentru simplul fapt că i-a plăcut; ne-am obişnuit să asistăm la adevărate manifestaţii de prietenie, care încheie aceste spectacole. Şi aceste emoţionante momente sînt dovada cea mai sinceră că prin artă înţelegem şi preţuim nu numai interpretul, dar şi creatorul ei — omul, poporul sovietic.

Cu astfel de gînduri părăsisem sala „Patria" după terminarea spectacolului dat duminică de Capella emerită de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană.

Într-adevăr acest ansamblu de-a lungul a peste două ceasuri a reuşit să cucerească pe deplin publicul nostru entuziast şi exigent — acel public pe care-l întîlneşti la obişnuitele noastre manifestări artistice şi care ni se pare uneori insuficient de cald. Am încercat atunci să pătrund cheia succesului sau mai bine zis felul în care trebuie cîştigat publicul acestui gen de spectacol.

Capella de bandurişti — ca formă şi program — se plasează pe linia continuării celor mai valoroase tradiţii ale poporului ucrainean.

Cu secole înainte, acest popor plin de vigoare şi optimism, a trecut prin multe şi grele suferinţi. Cu fiecare cîntec, el şi-a scris o pagină de istorie; de la nemiloasa asuprire otomană, la epoca înfeudării polone şi tătare, cîntecul popular ucrainean, fie că s-a născut pe malul Niprului sau dincolo de Dunăre, păstrează intactă pecetea unei suferinţi îndelungate, ca şi nesecatul umor optimist prevestitor al zilelor senine de mai tîrziu. Alături de el, ca un tovarăş credincios bandura îl însoţea pretutindeni. Acest instrument asemănător cobzei, cu o sonoritate de ţiteră, se împleteşte armonios cu caracterul liric al cîntecelor, precum şi cu intonarea pe mai multe voci a unei melodii (prezentarea simplă, populară a cîntecului, expus de obicei în gama diatonică — majoră sau minoră — armonizat pe cele trei trepte principale).

Toate aceste trăsături ale muzicii vocale populare ucrainene au înflorit în marele stat sovietic multinaţional în condiţiile erei socialiste. Capella emerită de bandurişti, dezvoltînd aceste tradiţii muzicale, a făcut ca fiecare spectator să fie străbătut de fiorul unei adevărate emoţii, ca fiecare cîntec să sugereze cu o deosebită forţă de expresivitate un crîmpei autentic de viaţă. Acestor imagini li s-a adăugat înalta măiestrie a interpreţilor, care au dezvăluit simplu şi într-o manieră proprie, cuceritoare, caracterele cele mai diverse ale omului din popor, cu calităţile şi sentimentele lui. Impresionează astfel patosul viguros şi accentele de revoltă ale melodiei „Cîntă cucule cenuşiu" ca şi verva nesecată şi umorul care răzbat din întreg cîntecul satiric „Vecina".

În interpretarea cîntecelor, apare mimica şi gestul, ca o parte organic legată de conţinutul artistic al acestora, colorînd şi agrementînd acţiunea muzicală cu un pitoresc de mare efect. Acest stil de a cînta viu, cu o deplină participare a fiecărui interpret, e bine să fie pus în practică şi la noi — (după cum strigătura şi-a găsit loc în execuţia ansamblurilor noastre). Indiscutabil, arta cu care cîntul e îmbogăţit şi cu alte mijloace de expresie, ajută mult la transmiterea unor idei şi sentimente.

Ne-ar fi plăcut să ascultăm în aceeaşi remarcabilă interpretare şi unele dintre cîntecele colhoznice scrise în ultima vreme, să cunoaştem aspectul contemporan al cîntecului popular ucrainean, precum şi modul de tratare prin mijloace noi de expresie, (armonice, polifonice). Desigur însă că pentru iubitorii de muzică, ca şi pentru muzicienii de profesie, concertele Capellei emerite de bandurişti din R.S.S. Ucraineană au fost o adevărată sărbătoare artistică, o mărturie a artei sovietice în plină înflorire.

Am avut prilejul să apreciem, de pildă, pe soliştii vocali ai Capellei, cum sînt: Serghei Riabov, Piotr Soveico, Boris Cerkasov, Pavel Kolesnik, Semion Pritisk, Nicolai Osatcenkov etc., care, dotaţi cu voci foarte plăcute, au pus în valoare calităţile melodiilor, repetînd deseori, la cererea spectatorilor, piesele executate. De asemenea, am apreciat în persoana dirijorilor Minkovski şi Antonov, atît capacitatea remarcabilă de a imprima interpretărilor caracterul autentic al cîntecelor, cît şi iniţiativa creatoare de a soluţiona într-un chip fericit, problema programului ca şi a formaţiei, astfel încît să ţină încordată atenţia publicului de la primul pînă la ultimul cîntec. Un cald mulţumesc pentru desfătarea artistică pe care ne-au oferit-o.

Închiderea „Săptămînii cărţii şi presei sovietice"

De curînd s-a încheiat „Săptămîna cărţii şi presei sovietice", organizată în întreaga ţară în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

În „Săptămîna cărţii şi presei sovietice" editurile din ţara noastră au pus la dispoziţia cititorilor alte 40 de noi lucrări literare şi tehnice, traduse din limba rusă, într-un tiraj de 390.000 de exemplare.

În aceste zile, librăriile şi standurile cu cărţi din întreprinderi şi instituţii au cunoscut o mai mare afluenţă de cumpărători. Numai la Librăria „Cartea Rusă" din Capitală s-au vîndut aproape 80.000 de volume. În această săptămînă au fost vîndute zilnic de 4 ori mai multe cărţi decît de obicei.

Ca şi în anii precedenţi, în cadrul „Săptămînii cărţii şi presei sovietice" au avut loc numeroase manifestări în oraşele şi satele ţării noastre. S-au ţinut consfătuiri, seri literare, recenzii la care şi-au dat concursul scriitori de seamă.

Pe marginea discuţiei „Morală de sportiv sau de vedetă ?"

Adevărata moralitate a sportivului

Numeroşi tineri din întreaga ţară au socotit că-i de datoria lor să dea un răspuns scrisorii publicate în ziarul nostru din 25 septembrie 1954, intitulată: *„Morală de sportiv sau de vedetă ?"* În unanimitate, toţi cei ce au scris redacţiei, s-au declarat de partea moralităţii adevăratului sportiv, însufleţit în viaţă de ideile comuniste, în acelaşi timp demascînd şi ţintuind la stîlpul infamiei moralitatea burgheză de vedetă. Prin cuvinte calde, emoţionante, cînd era vorba de a-şi evidenţia tovarăşii, prin cuvinte ce dovedeau indignarea şi oprobiul faţă de cei îmbîcsiţi de vedetism — aşa au fost scrise corespondenţele prin care cititorii, — activişti ai U.T.M., ai comitetelor de cultură fizică şi sport, ai asociaţiilor sportive, cadre de antrenori şi arbitri, tineri iubitori ai sportului — şi-au spus cuvîntul.

Dacă scrisoarea tovarăşului Ion T. Cornel, valoroasă prin problema pe care o ridica, povestea mai mult despre unele acte de indisciplină şi gesturi netovărăşeşti ale unor membri ai echipei de fotbal a uzinei „23 August" — tinerii din întreaga ţară s-au grăbit să analizeze mai temeinic situaţia. Tovarăşa Elena Culea, secretara organizaţiei de bază U. T. M. de la întreprinderea „Bella Breiner" în poziţia pe care a luat-o printr-o scrisoare publicată în ziarul din 29 septembrie, sesizează mai deplin conţinutul atitudinilor condamnate în scrisoarea *„Morală de sportiv sau de vedetă?": „...Comportarea sportivilor de la „23 August" criticaţi în ziar, oglindeşte nu numai faptul că ei înşişi au un scăzut nivel politic şi cultural, ci şi faptul că de această problemă, educaţia comunistă a sportivilor, organizaţia de bază U.T.M. de la uzinele „23 August" nu s-a ocupat aproape deloc".*

Discuţiile purtate în coloanele ziarului au arătat că adevăraţii sportivi — cei ce se comportă în viaţă după principiile comuniste — sînt tinerii cei mai iubiţi şi stimaţi de tovarăşii lor.

Ce înseamnă în definitiv a avea drept ghid în viaţă principiile moralei comuniste ? M. I. Kalinin, marele educator al tineretului sovietic a definit astfel principiile moralei comuniste: **„Principii comuniste, în accepţiunea cea mai simplă a cuvîntului, sînt principiile omului de cultură superioară, cinstit, instruit; ele înseamnă dragoste pentru munca socialistă şi încă multe alte calităţi superioare, fireşti pentru orice. Cultivarea, formarea acestor însuşiri, a acestor calităţi superioare, este cel mai de seamă element al educaţiei comuniste".**

Numeroşi corespondenţi au scris redacţiei despre exemplul deosebit al unor tineri, fruntaşi în muncă, fruntaşi în sport.

Tinerii sportivi au de învăţat numai lucruri bune de la sportivii noştri fruntaşi ce dovedesc în viaţa de fiecare zi că şi-au însuşit o înaltă moralitate. Printre sportivii fruntaşi cu care se mîndreşte tineretul din patria noastră, este şi candidatul de partid Gheorghe Fiat. Aşa după cum a reieşit dintr-unul din articolele publicate pe marginea scrisorii tovarăşului Ion T. Cornel, caracteristic pentru Gheorghe Fiat este *modestia*. De aceea este şi iubit de prietenii şi adversarii săi. De aceea n-ai să întîlneşti la el aerele de „vedetă", pe care unii sportivi fruntaşi le manifestă.

Tinerii iubitori de sport din ţara noastră şi-au arătat în cuvinte calde dragostea şi respectul pentru sportivii sovietici, adevăraţi prieteni şi sfătuitori pricepuţi.

Din discuţiile purtate a reieşit că printre tinerii sportivi se mai găsesc din păcate aşa-zişi „sportivi", cu sau fără renume, care prin comportarea lor necorespunzătoare îşi dau adeziunea la morala de vedetă. A avea o comportare de vedetă, înseamnă a nu ţine seama de realitatea zilelor pe care le trăieşti, a avea în comportare puternice manifestări ale spiritului burghez, a-ţi desconsidera tovarăşii, a crede că eşti mai valoros decît toţi din jurul tău.

Multe manifestări de acest soi au fost criticate cu asprime în diferite scrisori trimise redacţiei. Deosebit de interesantă a fost scrisoarea trimisă redacţiei de Ion Turcu, student la Facultatea de Ziaristică, scrisoare publicată în ziarul din 29 septembrie. Autorul scrisorii era indignat de faptul că Gh. Viziru şi Caralulis, doi sportivi cu renume, printre cei mai buni jucători de tenis din ţară, s-au compromis în faţa spectatorilor, înlocuind lupta cinstită printr-o întrecere de „abilităţi regulamentare", insultîndu-se chiar între ei.

Pe drept cuvînt şi-a pus atunci cititorul, întrebarea: După ce morală se comportă cei doi maeştri ai sportului ? Şi tot el şi-a răspuns: După morala de vedetă, morala lipsei de stimă şi respect faţă de adversar. Şi faptul că comportarea nejustă a acestor doi maeştri ai sportului a durut mult pe numeroşi tineri obişnuiţi să audă numai vorbe de laudă despre Caralulis şi Gh. Viziru se vede şi din scrisoarea tov. Alexandru Spătaru, preşedintele colectivului sportiv de la uzinele „Mao Ţze-dun": *Am citit în ziar că Gh. Viziru şi Caralulis căutau să se înşele unul pe altul într-un meci de tenis. Păcat. Sînt doi sportivi de valoare şi noi ne-am referit deseori la ei cînd vorbim tinerilor despre exemplul înaintat al sportivilor noştri".*

Manifestări de vedetism se întîlnesc destul de des şi în colectivele sportive, la tineri sportivi ce n-au atins cîtuşi de puţin măiestria sportivă. Există la mulţi sportivi tineri racila de a juca „pentru spectatori", renunţînd la jocul însufleţit împreună cu întreaga echipă şi înlocuindu-l cu „faze de efect", „fiţe", care să smulgă cu orice preţ aplauze.

Scrisorile sosite la redacţie pe marginea discuţiei *„Morală de sportiv sau de vedetă ?* au scos la iveală faptul că în unele organizaţii de bază U.T.M. există unii sportivi fruntaşi care se consideră utemişti „de elită", ce cred că ei nu trebuie să aibă sarcini de organizaţie, iar alţii care nu studiază. Tovarăşul Dumitru Simţioan, secretarul organizaţiei de secţie U.T.M. atelierul electric, de la Complexul „Griviţa Roşie". combate într-o scrisoare trimisă ziarului pe cei ce consideră că în organizaţie pot exista două discipline. În scrisoare se arată cum utemistul Pantazie Mihalaşcu, un bun sportiv, la un moment dat a început să neglijeze activitatea pe linie de organizaţie. Într-o adunare generală U.T.M., s-a hotărît scoaterea lui din biroul U.T.M. Mihalaşcu a înţeles mai apoi critica tovarăşilor. Astăzi este un bun sportiv şi un utemist activ pe linie de organizaţie.

Poziţia pe care colectivul o ia faţă de abaterile unui sportiv, are o mare valoare educativă. Nu este suficient să constaţi o lipsă la un tovarăş. Ceea ce-i mai important este să iei atitudine energică împotriva acelor sportivi ce mai au manifestări burgheze.

Răspunderea morală pentru activitatea sportivilor o au atît organizaţiile de bază U.T.M. cît şi colectivele sportive. Scrisoarea tovarăşului Niculae Hagiu, secretar al organizaţiei de bază U.T.M., de la uzinele „Matyas Rakosi" arată că împotriva celor ce fac de rîs colectivul trebuiesc luate măsuri hotărîte: *„Utemiştii Gheorghe Bălăşoiu şi Alfred Anghelaităr nu-şi îndeplineau sarcinile, aveau o atitudine nesportivă de multe ori huliganică.*

Ei au făcut de rîs colectivul sportiv. Utemiştii din secţia box nu s-au împăcat însă cu atitudinea acestor sportivi. Au analizat activitatea lor şi i-au exclus din colectivul sportiv". Ori unde se petrec acte de indisciplină din partea sportivilor, abateri sau gesturi netovărăşeşti este bine ca organizaţiile U.T.M. şi colectivele sportive să ia în discuţie aceste cazuri, să adopte măsuri corespunzătoare.

Fără îndoială că printre factorii de răspundere care contribuie la educarea morală a sportivilor, se află şi arbitrii — conducătorii obiectivi şi competenţi ai întîlnirilor dintre sportivi. Dacă un arbitru are o bună pregătire ideologică şi politică, simţ pedagogic, o temeinică pregătire în domeniul culturii fizice şi a sportului, prin deciziile sale — întotdeauna juste şi prompte — dezvoltă relaţii bune între sportivi, contribuind astfel la educarea lor într-un spirit de luptă cinstit, tovărăşesc. Sutele de mii de spectatori care urmăresc întîlnirile sportive îşi dovedesc exigenţa pe care o au faţă de conducătorii jocurilor. Din păcate nu sînt rare cazurile cînd arbitrii, printre care Mihai Popa în jocul C.C.A. — Locomotiva Bucureşti, Chelemen Niculae (Bucureşti) în jocul Flamura Roşie Burdujeni — Locomotiva Iaşi, Varga Adalbert (Cluj) în jocul Locomotiva Bucureşti — Minerul Petroşani etc., „scapă" complet meciurile din mîini, îngăduie durităţi şi acte nesportive din partea jucătorilor, creează o stare de spirit necorespunzătoare în rîndurile spectatorilor, contribuind astfel efectiv la educarea sportivilor într-un spirit nesănătos, huliganic

Şi din scrisoarea tovarăşului Tiberiu Astaloş, arbitru de fotbal, publicată în ziarul din ziua de 9 octombrie a.c. se desprinde faptul că arbitrii poartă o mare răspundere pentru educarea sportivilor în spiritul unei înalte moralităţi.

Atît în sport cît şi în alte domenii de activitate există o seamă de manifestări ale duşmanului de clasă, care caută să profite de orice slăbiciune.

Este evident că orice atitudine ce are legătură cu morala burgheză poate fi folosită de duşmanul de clasă, care caută să aţîţe spiritul de rivalitate nesportivă dintre diferite echipe, încearcă să strecoare idei naţionaliste sau încearcă să folosească tineri spectatori fără de experienţă în comiterea a diferite acte huliganice.

Organizaţiile de bază U.T.M. trebuie să combată cu toată hotărîrea manifestările educaţiei burgheze în rîndurile unor sportivi.

Numai acordînd o mare atenţie educaţiei comuniste a tinerilor iubitori de sport vom putea sădi în rîndurile lor o vigilenţă puternică, revoluţionară.

Discuţiile purtate în coloanele ziarului au demonstrat încă odată că tinerii iubitori de sport din ţara noastră doresc din toată inima să obţină neîncetat rezultate mai bune. Dar a fi sportiv nu înseamnă numai a cunoaşte tehnica jocului de fotbal sau oină. A fi sportiv înseamnă a înţelege sensul profund al oricărei activităţi sportive: a te întrece cu tovarăşii tăi, a dovedi cine-i mai bun, şi aceasta într-un cadru tovărăşesc, luptînd cinstit pentru victorie, avînd o înaltă principialitate.

Răspunsul tinerilor la scrisoarea „Morală de sportiv sau de vedetă ?" este:

ÎN LĂTURI CU PUTREDA MORALĂ BURGHEZĂ DE VEDETĂ !

FIECARE SPORTIV SĂ FIE EDUCAT ÎN AŞA FEL ÎNCÎT PERMANENT SĂ CONSTITUIE UN EXEMPLU DE ÎNALTĂ CONDUITĂ MORALĂ.

Note de călătorie din U.R.S.S.

La drum cu Vasili Gheorghievici Smaragdov

Toma George Maiorescu

— Nu, nu, vă mulţumesc, nu fumez.

Bărbatului care-l refuzase atît de categoric pe prietenul meu îi puteai da şi 30 şi 38 ba poate şi 45 ani. Dar în niciun caz mai mult. Avea însă 56. Mic de statură, cu un păr lucios, blond-roşcat, căzut neglijent peste fruntea ce se ridica deasupra unor ochi deschis albaştri care căutau mereu lentilele ochelarilor lunecaţi în vîrful nasului, cu un petec de mustaţă roşcată lipită sub nas, tovarăşul nostru de compartiment se obişnuise de la începutul călătoriei să refuze. Refuza paharele de ceai comandate fără încetare de vecinul său, un bărbat uscăţiv şi înalt îmbrăcat într-o tunică albă închisă la gît. Refuza, şi apoi privind îndelung paharele aburinde, se apuca încet să le soarbă...

Prietenul meu îi întinse tabachera.

— Nu, cu ceaiul e altceva — a adăugat zîmbind. E o veche slăbiciune: nu pot să privesc paharele pline. Ce să faci? Şi profit de ea... Dar ce pînă la urma urmei nu sînt un butoi fără fund... cred că am băut pînă acum vreo 20 de pahare... Volodia — sau mai precis Vladimir Samoilovici Serdiuc ne şopti: — O mică corectură: cele cinci pahare cerute adineaori sînt de la 40 în sus.

— Poate încercaţi totuşi — insistă prietenul meu... „Ducat" Baku, mai bune ca cele de la Moscova.

— Nu, asta nu, categoric. Am fumat o singură dată în viaţă. Demult. Au trecut vreo 35 de ani de atunci.

Vladimir Samoilovici cutremurat de rîs, cu faţa numai creţuri îşi descoperi cei doi incisivi de aur.

— Asta zic şi eu memorie. Te pomeneşti că-i simţi încă şi gustul !

Vasili Gheorghievici Smaragdov, cunoscutul zootehnician sovietic, care primise premiul Stalin pentru creşterea unei noi rase de oi, căci el era neobositul consumator de ceai — rămase calm:

— Îmi amintesc pentru că era o ţigare deosebită. O ţigare englezească.

Vladimir Samoilovici ne făcu cu ochiul:

— Fumează numai ţigări străine.

Vasili Gheorghievici îşi trecu privirile prin lentilele ochelarilor aţintindu-le asupra noastră ca şi cum bărbatul în tunică albă nici n-ar fi fost în compartiment:

— Asta s-a întîmplat în 1919. După crîncene lupte cu Colceac, detaşamentul nostru roşu intrase în Ufa. Printre capturi erau şi cîteva vagoane străine. Numai ţigări. Ţigări Camel. S-au împărţit la soldaţi. Fumau cu toţii... trofee de război.

Vladimir Samoilovici nu se lăsă: „Iţi cumpărăm poate Camel ?"

— Mă tem ca nu mai au aceeaşi aromă.

Şi iar, cu siguranţa omului care face o treabă importantă de la care nu poate fi sustras cu niciun preţ, Vasili Gheorghievici se apucă să-şi soarbă ceaiul.

Dogoarea zilei mai contenise. Soarele ca un gigantic disc de metal încins se scufunda încet în mare, învolburînd undele neliniştite ale Caspicei. Trenul părăsea ţinutul arid al Apşeronului cu solul vîrtos crăpat de arşiţă, pătat pe alocuri doar de negrul mat al ţiţeiului. Pădurile de sonde printre care gonea trenul în parcursul multor kilometri, au rămas în urmă, iar zgomotul monoton al roţilor se întretăia de tot mai desul vuiet al podurilor, de scîrţîitul frînelor, de sunetul sacadat al construcţiilor hidrotehnice. Intram în regiunea colinelor.

— Peste un an-doi n-o să mai recunoşti Apşeronul. Pe-acolo va trece canalul Samur Devicinschi care va iriga toată peninsula — îmi arătă ca un punct undeva la marginea cîmpului, prietenul meu, poetul azerbaidjan Nabi Babaev. Nabi a fost printre primii oameni pe care i-am cunoscut cu cinci ani în urmă la Institutul de Literatură „Maxim Gorki" din Moscova. Venise dintr-un vechi sătuc azerbaidjan, Hîrdalan. Colegii l-au îndrăgit repede pentru că Nabi era modest în relaţiile cu tovarăşii săi, principial şi cu multă dragoste pentru treburile obşteşti. El era primul meu coleg de cameră şi nu întîmplător primele cuvinte ruseşti, pe care le învăţasem aveau un uşor accent azerbaidjan...

— Şi nu regretaţi peisajul Riazanului? — s-a întors Nabi către Vasili Gheorghievici.

— Cîteodată mă întorc în ţinuturile natale. Dar cine a îndrăgit Caucazul nu se mai desparte de el. Cu ce poţi înlocui aerul munţilor? Stepa parcă mă apasă...

Cum am ajuns să lucrez aici? Ei, asta-i o poveste veche ...Şi aşezînd parcă cu regret ultimul pahar gol lîngă paharele aliniate cu grijă, începu gînditor:

— După ce îşi încheiase socotelile cu Colceac, armata noastră, divizia 32, a venit în Caucaz. Eram tînăr pe atunci, visam să devin comandant roşu, energic şi iubit de ostaşi, strateg iscusit şi orator care să ştie să ridice şi să înflăcăreze masele. Visam să devin, aşa cum visau mulţi dintre tovarăşii mei de arme, un comandant asemănător comandantului nostru, Sergo Ordjonichidze. A străbătut pe atunci, detaşamentul nostru, în lung şi în lat, Caucazul întreg. Luptam cu contrarevoluţia: îi izgoneam pe turci şi germani, veneau englezii; abia eliberam cîte-un teritoriu, cînd spionii lor îi şi organizau pe naţionaliştii şi menşevicii locali şi izbucnea o răscoală. Atacau tînăra putere sovietică din toate părţile. Erau zile aprige, ne luptam la baionetă pe uliţele oraşelor, ne fugăream pe pîstele înguste ale munţilor deasupra prăpăstiilor fără de fund, ne întîlneam în cîmp deschis...

Partidul comuniştilor lucra însă neîncetat: lămurea ţăranii azerbaidjani, armeni şi gruzini, pregătea proletariatul din Baku pentru insurecţia armată.

Vasili Gheorghievici îşi şterse ochelarii aburiţi, îşi ridică cu palma părul lucios de pe frunte şi continuă: La 28 aprilie 1920, Partidul a dat semnalul răscoalei armate.

Proletariatul din Baku răstoarnă puterea contrarevoluţionarilor, iar armata noastră urmăreşte detaşamentele surprinse de panică ale trădătorilor şi intervenţioniştilor.

Nabi, care de la începutul povestirii rămăsese nemişcat, cu capul sprijinit între palme şi ochii strălucitori aţintiţi asupra povestitorului remarcă încet:

— Cine ştie — poate aţi luptat cot la cot cu tata...

Trenul, după ce făcuse o scurtă haltă la Evlah, a pornit-o în goană spre Kirovobad. Se-nserase de-a binelea.

— La Kirovobad să vizitaţi neapărat mecetul Şah-Abasa, ni se adresă Vladimir Samoilovici. Are o poveste interesantă. A fost zidit prin veacul XVII. Cu timpul, imamii l-au proclamat loc sfînt şi făcător de minuni. Prin iulie 1920, locul sfînt a devenit centrul de acţiune şi depozitul secret de armament al trădătorilor. Ştiau că roşii cinstesc monumentele istorice. Dar „locul minunilor" n-a reuşit să aducă minunea atît de mult aşteptată. Revoluţia n-a putut fi oprită. Vicleşugului lor, i-am răspuns şi noi prin vicleşug, i-am prins pe toţi capii lor în propria capcană. Ştiţi cum? Am intrat pe unde nu se aşteptau: prin acoperişul şi turnul mecetului. În zilele acelea furtunoase ne-am cunoscut cu Vasili Gheorghievici. Aveam şi eu pe atunci aceleaşi visuri... Vasili Gheorghievici îi prinse triumfător fraza:

— Şi nu ţi s-a împlinit? Tot comandant te-ai făcut. Peste marea şi neagra armată a celor 400.000 de bivoli din Azerbaidjan.

— Şi tu peste armata berbecilor. Ai vrut-o, na-ţi-o !

— Ştiu că pentru răspuns nu trebuie să te trimit la vecini, îşi privi zîmbind prietenul Vasili Gheorghievici. Şi pentru că ne văzu cam nedumeriţi ne lămuri:

Vladimir Samoilovici e selecţioner de bivoli. După revoluţie bivolii au dispărut din Azerbaidjan aproape cu desăvîrşire. Acum au ajuns la o armată numeroasă şi puternică. Tovarăşul nostru de călătorie se întoarce chiar dintr-o misiune plină de răspundere: a expediat la Moscova una din cele mai frumoase rezultate ale muncii sale: o bivoliţă care i-a dat în 10 luni trei tone de lapte. Eu totuşi ţin să precizez că prefer bunul nostru ceai azerbaidjan...

Vladimir Samoilovici se înroşi. — Te rog fii mai exact: nu trei tone ci 3004 litri. În ceea ce priveşte preferinţele tale le cunoaştem şi fără precizări... Mai bine ai face însă să laşi paharul acela şi să-ţi continui povestea întreruptă.

Vasili Gheorghievici îşi goli cu poftă paharul şi continuă:

— După ce au trecut zilele încinse ale revoluţiei, Partidul ne-a chemat la muncă paşnică de construcţie. Trebuiau mărite turmele şi cirezile, trebuiau create rase şi specii noi de ovine cu lînă bună şi rezistentă, pentru noua noastră industrie socialistă. M-am înscris la secţia de zootehnie a facultăţii muncitoreşti de pe lîngă Institutul Politehnic din Baku. Cîţiva ani am lucrat pe linie de partid apoi m-am stabilit în munţi, la Kedabec.

— La crescătoria de stat a ovinelor de rasă din Kedabec? întrebă Nabi.

— Nu. Pe atunci abia se înjghebase la Kedabec o mică fermă. Dar am găsit tovarăşi buni şi zootehnicieni pricepuţi: pe Guseinov, pe Melicov, pe Sadîhov, pe ciobanul Caranamasoglî... Ani de muncă, cot la cot, cu insuccese şi bucurii... Astăzi tovarăşii mei de muncă sînt toţi laureaţi ai premiului Stalin.

De rezultate n-am mai întrebat. Auzisem prea bine de noua specie de oi: merinosul azerbaidjan de munte. Îmi aminteam atunci de oile mari şi puternice cu lînă lungă şi rezistentă văzute într-un pavilion al Expoziţiei Agricole Unionale din Moscova.

— Specificul merinosului azerbaidjan — interveni Vladimir Samoilovici — este pe lîngă faptul că e foarte rezistent la boala piroplazmei şi adaptat condiţiunilor climaterice ale Caucazului, şi faptul că dă la o tunsoare atîta lînă că se pot face din ea boston de prima calitate pentru 8 costume bărbăteşti...

Vasili Gheorghievici scoase din servietă o sticluţă. Ne-o întinse.

— Ce credeţi, o să-i placă soţiei? Eu nu mă prea pricep la parfumuri...

Ne povesti apoi de soţia sa, o armeancă neagră cu ochi albaştri, de băieţii săi, unul geolog, celălalt absolvent al Universităţii din Leningrad, de fata sa... Dar între timp ne apropiasem de Kirovobad. Afară străluceau luminile oraşului şi trenul intră vuind în gara împodobită cu steguleţe... Ne-am strîns mîinile puternic. Ne stăpînea un sentiment ciudat. Duioşie? Bucurie? Regret? Au fost în tot cazul toate în acelaşi timp. Eram bucuroşi că am călătorit cu doi minunaţi oameni sovietici, dar regretam că drumurile noastre se despart pe neaşteptate. Ne stăpînea însă pe toţi convingerea că în viaţa noastră clocotitoare şi plină de treburi mici, dar măreţe prin simplitatea lor, drumurile noastre se vor întîlni încă de multe ori...

Informaţii

Ministerul Culturii anunţă deschiderea Expoziţiei anuale de stat a artelor plastice — sculptură, pictură, grafică — la 1 decembrie.

Lucrările vor fi prezentate între 10—15 noiembrie la Muzeul de Artă al R.P.R.

★

Joi, 28 octombrie, ora 20, va avea loc în sala Patria, deschiderea stagiunii orchestrei simfonice, corului şi ansamblului de cîntece ale Radiodifuziunii, cu un concert dat în cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Concertul va fi dirijat de Alfred Alessandrescu, maestru emerit al artei din R.P.R.

Programul concertului cuprinde: Uvertura „Prietenia popoarelor" de R. M. Glier, Oratoriul „Griviţa luptătoare" de C. Palade, laureat al Premiului de Stat, în prima audiţie, solişti: Mircea Buciu, artist emerit al R.P.R. şi Elena Cernei, laureată a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor. Concertul în re major pentru vioară şi orchestră de Ceaikovski, solistă Gaby Grubea, artistă emerită a R.P.R., şi Suita I-a de balet „Romeo şi Julieta" de Prokofiev.

★

La cinematografele „Patria" şi „Bucureşti" rulează în premieră, cu începere de la 27 octombrie, filmul „Descoperirea misterioasă", o nouă producţie în culori a studioului „Maxim Gorki" din Moscova.

Filmul „Descoperirea misterioasă" este realizat în direcţia artistică a lui S. Gherasimov, după un scenariu de V. Spirina.

★

Dl. Robert Chamberion, secretar general al Comitetului pentru dezvoltarea comerţului internaţional, însoţit de Gh. Savin, preşedintele Camerei de Comerţ a R.P.R., a vizitat în cursul zilei de marţi Rafinăria nr. 1 Ploeşti şi schela Băicoi.

Oaspetele s-a interesat îndeaproape de dezvoltarea ambelor întreprinderi şi de condiţiile de muncă din prezent.

Largul ecou internaţional al noilor propuneri ale guvernului sovietic

Opinia publică franceză se împotriveşte înarmării Germaniei occidentale

PARIS 26 (Agerpres). — TASS

Ziarele burgheze franceze, temîndu-se de influenţa pe care o vor exercita propunerile sovietice asupra opiniei publice, pretind fără nici un temei că nota sovietică nu ar conţine „nimic nou".

Pornind de la aceste afirmaţii, unele ziare burgheze, în special „Le Figaro", trage concluzia că „în lipsa unor elemente noi nu pot fi începute tratative cu U.R.S.S. care să aducă vreun folos".

Alte ziare sînt de altă părere. Astfel, „Combat" scrie că „trebuie reluate tratativele cu Răsăritul, deoarece de rezultatul lor depinde coexistenţa paşnică a celor două blocuri diametral opuse, adică pacea sau necesitatea de a se supune unei păci armate ale cărei urmări nu îndreptăţesc mari speranţe... Franţa, care este mai interesată decît oricare altă ţară în menţinerea păcii — condiţia coexistenţei paşnice — este aceea care trebuie să manifeste iniţiativă în ce priveşte reluarea tratativelor".

Condamnînd politica de reînarmare a revanşarzilor de la Bonn dusă de guvernul Mendes-France, ziarul „Libération" arată contrastul între această politică şi propunerile sovietice în vederea soluţionării paşnice a problemei germane şi a organizării unui sistem de securitate colectivă în Europa, propuneri cuprinse în nota sovietică din 23 octombrie.

„Pe lîngă propuneri, subliniază ziarul, U.R.S.S. atrage atenţia asupra a trei chestiuni: 1. Dacă acordurile de la Londra vor intra în vigoare, speranţa în restabilirea unităţii Germaniei va fi îndepărtată pe timp îndelungat. 2. Aceste acorduri contravin în mod vădit tratatului franco-sovietic. 3. Este cu neputinţă ca la O.N.U. să duci tratative serioase pentru dezarmare şi în acelaşi timp să înarmezi Germania".

„Problema este limpede, subliniază ziarul: fie tratative în speranţa realizării unei largi reglementări a problemei care face ca înarmarea Germaniei să fie lipsită de sens, fie aprobarea înarmării Germaniei şi distrugerea în faşă a oricărei posibilităţi de tratative".

Presa americană despre nota sovietică

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite: Presa americană publică ample comentarii cu privire la nota guvernului sovietic din 23 octombrie în care propune convocarea în luna noiembrie a unei conferinţe a miniştrilor Afacerilor Externe privind rezolvarea problemei germane. Propaganda americană, exprimînd punctul de vedere al cercurilor guvernante din S.U.A. care s-au angajat pe calea restabilirii militarismului german şi a integrării Germaniei occidentale în alianţe militare închise, vede în înfăptuirea propunerilor sovietice o ameninţare pentru planurile agresive americane şi din această cauză cere respingerea notei guvernului sovietic.

Corespondentul din Washington al agenţiei Associated Press relatează că Departamentul de stat nu a făcut nici un comentariu asupra notei sovietice, dar „se crede că experţii americani, englezi şi francezi vor urma practica pe care o obişnuiesc ori de cîte ori este vorba de un schimb îndelungat de note cu ruşii cu privire la Germania, adică se vor consulta asupra unui răspuns comun şi apoi vor adresa note prin care vor respinge propunerea ruşilor cu privire la convocarea în noiembrie a unei noi conferinţe în condiţiile propuse de ruşi".

Corespondentul din Paris al ziarului „New York Herald Tribune", Cook, subliniind că „răspunsul la nota sovietică va constitui desigur o problemă serioasă", insistă ca puterile occidentale în înfăptuirea planurilor de reînarmare a Germaniei occidentale „să meargă înainte fără nici un fel de înfrîngeri sau abateri din cauza notei sovietice sau a altor evenimente de natură să abată atenţia". Corespondentul din Londra al ziarului „New York Times" scrie că „Occidentul va respinge noua propunere sovietică cu privire la ţinerea unei conferinţe a celor patru puteri în problema germană".

Corespondentul din Washington al agenţiei Associated Press, Hightower, scrie: „La 24 octombrie, în cercurile diplomatice se spunea că programul aliat de reînarmare a Germaniei occidentale va constitui o nouă bază de forţă pentru tratativele cu ruşii în vederea reglementării în Europa. De aceea, unii consideră că o nouă conferinţă a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru mari puteri în problema unificării Germaniei, precum şi în problema Austriei şi în chestiunile legate de acestea va fi convocată, probabil, după ce vor fi ratificate acordurile. După cum se anunţă, conducătorii occidentali, printre care şi secretarul de stat, John Foster Dulles, au căzut de acord că nu doresc nici o conferinţă înainte de asigurarea ratificării".

★

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite: Corespondentul din Londra al ziarului „New York Herald Tribune", Newman, scrie că între Londra şi Paris, pe de o parte, şi Washington, pe de altă parte, există unele divergenţe privitoare la recenta notă a Uniunii Sovietice în legătură cu convocarea unei conferinţe a celor patru puteri în problema Germaniei. „In timp ce Washingtonul, potrivit ştirilor primite, intenţionează, se vede, să aibă faţă de nota sovietică o atitudine de superficialitate şi să o respingă fără alte comentarii, scrie Newman, Londra înclină să considere această notă drept o propunere cu un caracter mult mai serios decît celelalte propuneri sovietice de pînă acum".

Ziarele engleze despre propunerile sovietice

LONDRA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Toate ziarele burgheze engleze acordă atenţie notei guvernului sovietic din 23 octombrie. Cîteva dintre ele publică însă nota în rezumat, fără a se opri asupra principalelor puncte expuse în ea.

Presa burgheză se pronunţă în favoarea accelerării ratificării acordurilor semnate la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale. Ziarul laburist „Daily Herald" scrie că simultan cu pregătirile legate de ratificarea acordurilor de la Paris trebuie să se ducă tratative cu Uniunea Sovietică. Alte ziare sprijină teza — în primul rînd ratificarea acordurilor de la Paris şi apoi tratative.

In articolul său redacţional ziarul „Times" încearcă să justifice o asemenea poziţie. Ziarul recunoaşte că „nota sovietică are un ton oarecum mai puţin aspru şi serios şi sincer pentru pace pericolul ce-l reprezintă problema germană". „Times" recunoaşte în continuare că „atît timp cît Germania rămîne scindată, fără îndoială că nu se poate spune că în Europa a fost stabilită o ordine definitivă". Ziarul consideră ca justificate „temerile ruşilor că o Germanie reînarmată va căuta în timpul său să se unească cu populaţia ei din est". In felul acesta, ziarul „Times" îşi dă seama că militariştii vest-germani intenţionează să realizeze „unificarea" nu pe cale paşnică, ci prin forţă. Recunoscînd toate urmările periculoase ale acordurilor de la Paris, „Times" trage totuşi concluzia prin nimic justificată, că „soluţia propusă de ruşi prezintă un pericol mult mai serios". „Soluţia rusă — scrie ziarul articolului redacţional — nu oferă nimic altceva decît imprecizii".

Fiecărui om obiectiv care a studiat propunerile sovietice trebuie să-i fie limpede că în articolul redacţional al ziarului „Times" se face încercarea făţişă de a denatura în mod grosolan poziţia Uniunii Sovietice în problema germană. Intr-adevăr, cum se poate vorbi despre tendinţa de a menţine „impreciziuni" atunci cînd Uniunea Sovietică propune restabilirea unităţii Germaniei pe baze paşnice şi democratice, ţinerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie, retragerea trupelor de ocupaţie din Germania răsăriteană şi apuseană, crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa. Unde oare există aici tendinţa către „impreciziuni"? „Times" face vădit afirmaţii lipsite de temei.

In numele securităţii Europei

VARŞOVIA 26 (Agerpres). — P.A.P. Intr-un articol intitulat „In numele securităţii Europei", ziarul „Trybuna Ludu" din 25 octombrie scrie: Uniunea Sovietică promovează în permanenţă o politică de menţinere şi consolidare a păcii, o politică de colaborare internaţională. Ea foloseşte toate posibilităţile pentru a asigura dezvoltarea omenirii în condiţii de pace şi pentru a o feri de o catastrofă. O expresie şi o confirmare a acestei politici o reprezintă nota sovietică din 23 octombrie în care sînt prezentate noi propuneri pentru a înlesni rezolvarea problemelor litigioase care frămîntă Europa şi întreaga lume. Acei care acţionează împotriva propunerilor privitoare la încheierea unui tratat de securitate colectivă în Europa fac acest lucru şi pentru motivul că nu doresc să creeze condiţii care să înlesnească rezolvarea problemei germane. Mai mult, ei se străduiesc să menţină dezmembrarea Germaniei, să împartă întreaga Europă în două lagăre ostile, să organizeze aventuri militare. Un exemplu în acest sens îl reprezintă hotărîrile de la Londra şi rezultatele tratativelor de la Paris, precum şi admiterea Germaniei occidentale în blocul agresiv al Atlanticului.

Poporul german este hotărît să ducă la izbîndă cauza sa dreaptă

(Berlin, prin telefon).

In centrul atenţiei opiniei publice germane se află de cîteva zile recenta notă a guvernului sovietic adresată guvernelor Franţei, Marii Britanii şi S.U.A.

Presa din Berlin a publicat textul integral al notei încă duminică dimineaţă. Noile propuneri sovietice — menite să grăbească rezolvarea pe o bază paşnică şi democrată a problemei germane — au trezit un interes deosebit în masele largi ale populaţiei şi în cercurile oficiale din întreaga Germanie.

Pe străzi, în preajma chioşcurilor de ziare, cetăţenii Berlinului vorbesc cu însufleţire despre propunerile sovietice, văzînd în acestea o nouă expresie a politicii de pace a Uniunii Sovietice, politică îndreptată spre destinderea încordării internaţionale. Explicaţia interesului deosebit pe care-l manifestă cele mai diferite cercuri pentru nota sovietică poate fi cu uşurinţă desprinsă din situaţia politică actuală din Berlin şi întreaga Germanie. In ultimul timp se succed aici numeroase evenimente cu adînci semnificaţii politice, evenimente care vădesc pe de o parte întărirea continuă a unităţii forţelor progresiste care luptă pentru pace şi unificarea Germaniei şi pe de altă parte, încercările tot mai murdare ale clicii lui Adenauer de a invenina atmosfera politică spre a înfăptui la ordinul imperialiştilor americani remilitarizarea Germaniei occidentale.

Două evenimente principale au marcat această situaţie politică. Pe de o parte, victoria categorică a Frontului Naţional în alegerile din R. D. Germană, care a determinat un puternic avînt al luptei patrioţilor germani, pe de altă parte — în urma conferinţei de la Londra a celor 9 puteri — semnarea la Paris a acordurilor privind remilitarizarea Germaniei occidentale.

In aceste împrejurări, istoria de importanţă relativ secundară a unei întîlniri a fasciştilor din Berlinul occidental capătă un tîlc deosebit. Încă de mult timp ziarele occidentale reacţionare au anunţat pentru duminică 24 octombrie a.c. o întrunire a membrilor organizaţiei paramilitare fasciste „Căştile de oţel" — la care urma să ia cuvîntul generalul hitlerist, asasinul şi fascistul notoriu Kesselring. Ziarele germane burgheze de luni şi marţi au „uitat" însă complet să relateze cele întîmplate duminică la mult anunţata întrunire. De ce? Aceasta ne explică nota apărută în „Junge Welt" din care aflăm că Kesselring a lipsit de la întrunire ca urmare a protestelor populare de o deosebită putere îndreptate împotriva sosirii sale la Berlin. In acest eşec al propagandei militariste revanşarde coexistă atît continua ascuţire a politicii militariste a clicii lui Adenauer cît şi succesele mereu crescînde ale forţelor păcii din întreaga Germanie.

In asemenea împrejurări politice întreaga presă a Germaniei, atît cea progresistă cît şi cea reacţionară a reflectat într-un mod sau altul apariţia noilor propuneri sovietice.

Presa democrată publică zi de zi în pagina I numeroase comentarii. In acestea se subliniază caracterul constructiv al propunerilor sovietice privind convocarea conferinţei celor 4 mari puteri, remarcîndu-se în mod deosebit paragraful din notă în care se spune următoarele: „Guvernul sovietic declară că este gata să examineze din nou ţinînd seama de noile împrejurări arătate mai sus (e vorba de eşecul C.D.E. — N. R.) propunerile privitoare la organizarea unor alegeri pe întreaga Germanie, prezentate la conferinţa de la Berlin, de către Anglia şi sprijinite de către Franţa şi S.U.A. In felul acesta guvernul sovietic porneşte de la faptul că vor fi examinate de asemenea propunerile corespunzătoare ale Uniunii Sovietice".

Subliniind adeziunea oamenilor muncii şi a tuturor patrioţilor pentru nota guvernului sovietic, organul central al P.S.U.G. — „Neues Deutschland" — scrie în încheierea articolului său de fond: „Timpul e copt pentru rezolvarea paşnică a problemei germane. Să activăm astfel încît sfîrşitul acordurilor de la Londra şi Paris să fie la fel cu cel al tratatului C.D.E.! Să dobîndim rezolvarea paşnică a problemei germane! Victoria va fi de partea poporului!"

Organul central al Partidului Comunist din Germania — „Freies Volk" — ca şi alte ziare comunică părerile a numeroşi cetăţeni din Germania occidentală în sprijinul notei guvernului sovietic şi redau acţiunile oamenilor muncii împotriva remilitarizării Germaniei apusene şi ratificării acordurilor semnate la Paris. Astfel, în regiunea Ruhr, în oraşul Solingen la întreprinderea C. A. Şchlemper muncitorii şi funcţionarii au votat cu 250 contra 7 hotărîrea de a nu produce armament în întreprinderea lor după cum prevăd hotărîrile de la Paris. Consilierul municipal social-democrat Fritz Balduf din comuna Altlussheim din regiunea Mannheim, a declarat, referindu-se la propunerile sovietice: „Eu sînt împotriva înarmării şi a legăturilor militare unilaterale ale Germaniei occidentale". Heinrich Lengl, preşedintele sindicatului muncitorilor din industria carboniferă a declarat: „Dacă vrem să nu se mai repete catastrofa din 1918 şi 1945, trebuie să restabilim însfîrşit unitatea ţării noastre. Trebuie să devenim stăpîni în ţara noastră".

Reflectarea sprijinului puternic pe care cercuri tot mai largi îl dau propunerilor sovietice poate fi constatată şi din faptul că ziarele reacţionare din Germania occidentală au fost silite — cu toate încercările lor de a minimaliza importanţa noii note sovietice — să-şi exprime poziţia şi să comenteze această notă. In ziare ca „Die Welt" comentariile în legătură cu nota sovietică au apărut sub titlul „Vestul studiază nota sovietică". In ziarele reacţionare din Germania occidentală se încearcă să se arate ca nota sovietică nu aduce suficiente propuneri noi deşi totodată ele lasă să se înţeleagă — ca urmare a presiunii opiniei publice — că aceasta reprezintă totuşi un pas înainte înspre rezolvarea problemei germane.

Preşedintele comisiei pentru afacerile externe a Bundestagului, E. Gerstenmeier, a declarat că ideia convorbirilor între est şi vest, mai ales acum, nu mai poate fi desconsiderată. Şi el încearcă însă să strecoare ideia că înainte de conferinţa celor patru puteri e necesară ratificarea acordurilor de la Paris. Aceasta desigur reprezintă o încercare a cercurilor reacţionare de a împiedica unirea pe bază paşnică şi democrată a Germaniei. Serviciul parlamentar politic de presă de la Bonn relatează din cercurile conducerii partidului social-democrat din Germania occidentală că nota sovietică trebuie examinată foarte adînc şi temeinic. Totodată în aceste cercuri ideia de amînare a conferinţei pînă după ratificarea acordurilor de la Paris este aspru criticată. Guvernul vest-german — a declarat Wilhelm Mellies, vicepreşedinte al partidului social-democrat — nu trebuie să scape din vedere această posibilitate pentru a evita amînarea la infinit a problemelor politice.

Aceste declaraţii din care rezultă însemnătatea pe care nota sovietică o are chiar şi în cercurile reacţionare contrastează puternic cu alte numeroase declaraţii cuprinse în paginile presei occidentale burgheze care se referă la urmările acordurilor de la Paris. Ziarul „Frankfurter Allgemeine" subliniază că semnarea acordurilor de la Paris a obligat Germania occidentală la „concesii foarte grele". Este de remarcat critica largă a poziţiei lui Adenauer la Paris făcută de către toate partidele reprezentate în Bundestag cu excepţia partidului lui Adenauer.

Este extrem de sugestiv pentru înţelegerea acestei situaţii, comentariul corespondentului la Bonn al ziarului „New York Herald Tribune" — Gaston Coblentz, care în articolul intitulat: „Acordurile nu sînt populare în rîndurile germanilor din vest" arăta între altele că semnarea acordurilor de la Paris „nu a cauzat nici un fel de val de entuziasm popular" şi mai departe că acestea „nu sînt considerate ca o rezolvare definitivă" a problemei germane.

Poporul întregii Germanii a primit noile propuneri sovietice cu multă bucurie; ele au mărit încrederea sa în posibilitatea de a rezolva încă în acest an problema retragerii trupelor de ocupaţie din Germania şi într-un viitor apropiat problema unificării pe bază paşnică şi democrată a întregii Germanii.

Cu vigilenţă, sporind avîntul luptei şi muncii sale, poporul german este hotărît să-şi unească tot mai puternic rîndurile pentru a duce la izbîndă cauza sa dreaptă.

FRED MAHLER

„Este necesar ca R. P. Chineză să facă parte din O. N. U."

Declaraţia primului ministru al Indiei, Nehru, la conferinţa de presă de la Pekin

PEKIN 26 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 26 octombrie a avut loc la Pekin o conferinţă de presă la care primul ministru al Indiei Nehru, a răspuns la numeroase întrebări. La conferinţa de presă au participat peste 50 de ziarişti din China, India, Uniunea Sovietică, ţări de democraţie populară şi ţări occidentale.

Primul ministru al Indiei a vorbit despre relaţiile de prietenie dintre China şi India. „India — a spus el — doreşte fierbinte ca pacea să fie menţinută şi întărită. În timpul vizitei mele în China mi-am putut da seama că şi China doreşte acest lucru. Există multiple căi de colaborare care să ducă la realizarea acestui ţel".

„Am constatat de asemenea că este necesar din mai multe puncte de vedere şi mai ales din punctul de vedere al păcii mondiale, ca R.P. Chineză să facă parte din Organizaţia Naţiunilor Unite" — a spus Nehru.

Răspunzînd unei întrebări referitoare la cele cinci principii ale coexistenţei paşnice, Nehru a spus că „cele cinci principii sînt excelente", iar problema care se pune acum este aceea a aplicării lor.

In primul rînd ar trebui ca ţările să stabilească între ele relaţii directe adică să fie înlăturate barierele care le despart.

Întrebat despre efectul pactului S.E.A.T.O asupra situaţiei create în urma conferinţei de la Geneva, Nehru a spus că conferinţa de la Geneva reprezintă un exemplu excelent de felul în care reprezentanţi ai unor puncte de vederi diferite întruniţi în cadrul unei conferinţe au ajuns la o înţelegere. Pactul S.E.A.T.O. — a spus Nehru — stă în calea soluţionării divergenţelor pe calea tratativelor „contribuind la agravarea încordării internaţionale".

În ceea ce priveşte soluţionarea paşnică a problemei coreene, Nehru a spus: Primul pas care trebuie făcut este de a se continua conferinţa de la Geneva asupra problemei coreene, adică de a nu o considera ca închisă, ea rămînînd încă supusă discuţiilor. Primul ministru indian a fost de părere că „la momentul potrivit puterile interesate vor duce tratative în vederea soluţionării acestei probleme".

Nehru a declarat că puterile care au participat la conferinţa de la Colombo au căzut de acord asupra ţinerii unei conferinţe a ţărilor din Asia şi Africa, pentru a contribui la pacea şi înţelegerea reciprocă şi că actualmente se discută amănuntele în legătură cu convocarea acestei conferinţe.

Răspunzînd întrebărilor cu privire la Indochina, Nehru a declarat că Comisia internaţională de supraveghere şi control funcţionează cît se poate de bine şi că hotărîrile Comisiei, formată din reprezentanţi ai Indiei, Canadei şi Poloniei, sînt luate în mod unanim. Vorbind despre întîlnirea sa cu Ho Şi Min, Nehru a spus: „Preşedintele Ho Şi Min mi-a făcut o puternică impresie nu numai ca luptător pentru pace ci şi ca o persoană extrem de prietenoasă".

V. M. Molotov a primit pe d-na M. Smith, membră în Senatul S. U. A.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 octombrie V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe D-na M. Smith, membră în Senatul S.U.A., care a sosit la Moscova într-o vizită neoficială.

Declaraţia unui membru al parlamentului englez

LONDRA 26 (Agerpres). — După cum transmite agenţia Presse Association, deputatul laburist Edwards, luînd cuvîntul la Aberdare (comitatul Glamorganshire) pentru a-şi împărtăşi impresiile culese în timpul vizitei sale în Uniunea Sovietică, a declarat: „M-am convins că a sosit timpul pentru tratative la cel mai înalt nivel şi că ruşii sînt gata să cadă de acord asupra unor obligaţii pe termen lung avînd în vedere coexistenţa paşnică. Este timpul să acţionăm înainte ca, din cauza vreunui incident, să înceapă să vorbească tunurile".

Manevrele lui Mendès-France

PARIS 26 (Agerpres). — De două zile ziarele pariziene scriu despre intenţia lui Mendes-France de a lărgi componenţa guvernului său. După cum se ştie, şeful guvernului francez s-a adresat cu o astfel de propunere conducerii partidului socialist încă în timpul ultimelor dezbateri din Adunarea Naţională. În prezent, ziarele subliniază că Mendès-France intenţionează să atragă la participarea în guvern reprezentanţi ai partidului socialist, ai „moderaţilor", ai „uniunii republicane de acţiune socială" şi ai altor partide înainte de redeschiderea sesiunii parlamentului (3 noiembrie) sau cel mai tîrziu pînă la călătoria sa în America (13 noiembrie)

Adevăratele scopuri pe care le urmăreşte Mendès-France prin lărgirea componenţei guvernului său, sînt dezvăluite de ziarul „L'Humanité", care scrie: „Prevăzînd apropiata luptă parlamentară în jurul acordurilor de la Londra şi Paris, Mendes-France vrea să-şi asigure sprijinul trainic al socialiştilor şi să împartă cu ei răspunderea pentru politica guvernului...

El intenţionează să folosească problema înarmării revanşarzilor germani ca mijloc de creare a unei largi coaliţii parlamentare, pentru ca să nu rămînă izolat şi ca să împartă cu alţii răspunderea. Cine nu vede primejdia unei asemenea recrutări sub un asemenea drapel?"

Stare de asediu în Pakistan

CARACI 26 (Agerpres). — Situaţia politică internă din Pakistan continuă să se agraveze. Impotrivirea mereu crescîndă a maselor populare faţă de politica proamericană a actualului guvern a determinat autorităţile pakistaneze să treacă la măsuri represive pentru a „salva" guvernul Mohammed Ali de la prăbuşire.

Din pricina crizei politice, premierul Mohammed Ali, care se află într-o călătorie în Statele Unite, s-a înapoiat în grabă în ţară. Adunarea Constituantă şi-a suspendat lucrările şi s-a procedat la remanierea drastică a guvernului.

Odată cu suspendarea Adunării Constituante, pe întreg teritoriul Pakistanului a fost introdusă starea de asediu şi cenzura presei. In noul guvern, remaniat în noaptea de 24 octombrie, primul ministru Mohammed Ali a preluat şi postul de ministru al Afacerilor Externe, generalul Ayub Khan a fost numit ministru al Apărării, iar generalul Iskander Mirza, fost guvernator al Pakistanului de est în timpul represiunilor sîngeroase care au dus la instaurarea dictaturii în această provincie, a fost numit ministru de Interne. A fost anunţată de asemenea numirea marelui industriaş Hassan Ispahani în postul de ministru al Industriei şi Comerţului.

Corespondenţii din Caraci ai agenţiilor de presă occidentale precizează că actualul ambasador al Pakistanului în S.U.A., Amjad Ali, va prelua postul de ministru al Comerţului Exterior, avînd ca misiune principală „încurajarea investiţiilor americane în Pakistan".

Agenţia France Presse precizează că prin această numire, numărul actualilor miniştri pakistanezi care şi-au făcut un stagiu de ambasadori în Statele Unite se va ridica la trei, primul ministru Mohammed Ali numărîndu-se printre aceştia.

Scopul vizitei lui Adenauer în S. U. A.

BERLIN 26 (Agerpres). — La 26 octombrie, în urma invitaţiei guvernului american, cancelarul Germaniei occidentale, Adenauer, a plecat pe bordul unui avion militar american spre Statele Unite. El este însoţit de Walter Hallstein, secretarul de stat pentru afacerile externe al Republicii Federale, şi de înaltul comisar al Statelor Unite în Germania occidentală, Conant. În drum spre Statele Unite, Adenauer va face o escală în Islanda, unde va avea întrevederi cu reprezentanţi ai cercurilor oficiale islandeze.

După cum se ştie, obiectivul principal al vizitei lui Adenauer în Statele Unite este încheierea unui pact militar cu guvernul american menit să asigure guvernului de la Bonn o libertate aproape deplină de acţiune în cadrul măsurilor pentru reînarmarea ţării.

SCURTE ŞTIRI

● În seara zilei de 25 octombrie, conducătorii Partidului Comunist Chinez — Mao Ţze-dun, Liu Şao-ţi, Ciu En-lai, Ciu De, Cen Iun, Lin Bo-ţziui, Dun Bi-u, Pîn De-huai şi Den Siao-pin au vizitat Expoziţia realizărilor economice şi culturale ale Uniunii Sovietice deschisă la Pekin.

● La 26 octombrie Pandit Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei, însoţit de fiica sa, D-na Indira Gandhi şi de dl. N. R. Pillai a vizitat Expoziţia realizărilor economice şi culturale ale Uniunii Sovietice din Pekin.

● Prezidiul Republicii Populare Ungare a decorat cu ordine şi medalii un numeros grup de soldaţi şi ofiţeri din Armata Sovietică pentru participarea lor la lucrările de salvare în timpul inundaţiilor produse de Dunăre.

● În urma invitaţiei Ministerului Culturii al U.R.S.S., la 23 octombrie a sosit la Moscova un grup de artişti ai Operei finlandeze compus din 14 persoane. Delegaţia este condusă de Iulo Riaikkenen, directorul Operei finlandeze.

● Prochazka, colaborator ştiinţific al Institutului de chimie organică de pe lîngă Academia de Ştiinţe a R. Cehoslovace, a reuşit să obţină vitamina C într-o formă nouă, pură, care se distinge printr-o deosebită rezistenţă la acţiunea oxigenului. Această descoperire are o mare importanţă îndeosebi pentru industriile alimentară şi farmaceutică.

● Corespondentul agenţiei France Presse anunţă că Faris El-Huri, fost preşedinte al parlamentului, a fost însărcinat cu formarea noului guvern sirian.

● Agenţia France Presse anunţă că autorităţile argentiniene au arestat un număr de 40 de refugiaţi guatemalezi care au fugit de represiunile lui Castillo Armas.

● Agenţia France Presse anunţă că în cursul zilei de 24 octombrie s-a prăbuşit în Marea Mediterană, în dreptul coastei franceze, un avion militar american avînd pe bord 21 de persoane.

Creşte mişcarea grevistă în ţările capitaliste

LONDRA 26 (Agerpres). — Greva muncitorilor portuari din Marea Britanie continuă, în ciuda încercărilor autorităţilor de a-i determina pe grevişti să reia lucrul. Încercările fruntaşilor sindicali de dreapta — printre care se numără Arthur Deakin, preşedintele sindicatului, care a mai încercat să intervină spre a curma greva — au fost de asemenea respinse de muncitori.

Comentînd greva muncitorilor portuari englezi agenţia Associated Press relatează că în porturile Londra, Southampton, Hull, Liverpool, Birkenhead, Garston, Rochester şi Manchester activitatea a încetat complet sau nu se mai lucrează decît la cîteva vase.

Presa relatează că la 25 octombrie 500 de muncitori de la uzinele societăţii „Rolls Royce Limited" din East-Kilbride (comitatul Lamark, Scoţia) au declarat grevă cerînd mărirea salariilor.

Potrivit agenţiei Reuter, în prezent în docurile şi pe şantierele navale din cele opt porturi cuprinse de grevă au fost imobilizate peste 440 diferite vase.

Potrivit relatărilor agenţiei „Reuter" valoarea mărfurilor blocate în porturi, se ridică la 145 milioane lire sterline. Încercările guvernului englez de a rezolva această situaţie, îndreptînd vasele care au rămas nedescărcate în porturi britanice spre porturile altor ţări, au dat greş.

DJAKARTA 26 (Agerpres). — După cum relatează agenţia Antara, peste 2.500 de muncitori de la întreprinderile producătoare de cauciuc care aparţin societăţii americane „Goodyear and Rubber Company", au încetat lucrul. De asemenea au declarat grevă peste 10.000 de muncitori de pe plantaţiile olandeze, precum şi muncitorii de la întreprinderile din Medana care aparţin capitalului străin. Greviştii cer îmbunătăţirea condiţiilor de trai.

NEW YORK 26 (Agerpres). — Ziarul „Daily Worker" relatează că în semn de protest împotriva refuzului direcţiei societăţii „American Safety Razor Company" de a încheia un nou contract colectiv cu muncitorii întreprinderii sale din cartierul newyorkez Brooklyn, aceştia au declarat greva braţelor încrucişate. Mai multe sute de muncitori au ocupat fabrica şi au format pichete de grevă. Pentru a sili pe muncitori să cedeze, direcţia a ameninţat cu demontarea fabricii şi mutarea ei în statul Virginia.

Greviştii sînt sprijiniţi activ de muncitorii din alte întreprinderi care le aduc alimente, ţigări şi pături.

ŞTIRI SPORTIVE

Turneul internaţional de şah de la Belgrad a continuat cu desfăşurarea partidelor din runda 4-a. Partida centrală a rundei s-a jucat între marii maeştri Bronştein (U.R.S.S.) şi Pirc (Iugoslavia).

În deschiderea Reti, Bronştein, care avea negrele, a căutat încă de la început să complice jocul, abătîndu-se de la căile teoriei. Totuşi după cum a arătat desfăşurarea ulterioară a partidei, inovaţia negrului nu a dus la rezultatul aşteptat. Partida a trecut într-un final de turnuri în care şansele au devenit egale, deşi Pirc avea un pion în plus. Şahistul iugoslav a propus remiză care a fost acceptată de Bronştein.

Şi în celelalte partide lupta a fost deosebit de încordată. După mari complicaţii, elveţianul Nievergelt a cîştigat la Ianosevici. Printr-un joc excelent, marele maestru maghiar Barcza l-a învins pe maestrul italian Porecca.

Partidele Rabar-Wade şi Pilnik-Joppen s-au terminat remiză. Matanovici a cîştigat la Djurasevici.

În partida Petrosian-Karaklajici şansele au alternat. Partida s-a întrerupt cu egalitate materială, dar Petrosian menţine şanse de victorie datorită unui puternic pion trecut. Trifunovici are un pion în plus la Milici şi Gligorici avantaj poziţional la Nedelkovici. Partida Czerniak-Ivkov s-a întrerupt într-o poziţie aproximativ egală.

În clasament continuă să conducă marele maestru sovietic D. Bronştein cu $3^1/_2$ puncte, urmat de Barcza şi Gligorici cu cîte 3 puncte.

★

Astăzi se desfăşoară în Capitală şi în ţară jocurile din cadrul celei de a XXI-a etape a returului campionatului categoriei A la fotbal. Şi în această etapă sînt programate o serie de jocuri foarte importante pentru situaţia în clasamentul primelor echipe şi pentru întrecerea care se dă pentru evitarea retrogradării.

În Capitală, au loc două meciuri. Pe stadionul Giuleşti echipa Locomotiva Griviţa Roşie va juca cu echipa colegilor lor de la Timişoara, care a învins duminică echipa campioană a ţării C.C.A. Jocul care va începe la ora 15,15 este aşteptat cu interes deoarece feroviarii bucureşteni se află în revenire de formă. Pe stadionul Dinamo, cu începere de la aceeaşi oră, echipa Dinamo Bucureşti va primi vizita echipei Minerul Petroşani. În ţară sînt programate 5 jocuri şi anume: Oradea: Progresul—Ştiinţa Cluj; Timişoara: Ştiinţa—Flamura Roşie Arad; Oraşul Stalin: Dinamo—C.C.A.; Ploeşti: Flacăra—Metalul Cîmpia Turzii; Hunedoara: Metalul—Locomotiva Tg. Mureş.

În Editura de stat pentru literatură politică

a apărut:

V. I. LENIN; Opere vol. 14.

373 pag. 7,50 lei

SPECTACOLE

MIERCURI 27 OCTOMBRIE 1954

TEATRE: **Teatrul de Stat de Operetă:** Culegătorii de stele; **Naţional „I. L. Caragiale"** (Studio): Viaţă nouă; **Naţional „I. L. Caragiale"** (Comedia): Cei din Dangdard; **Municipal:** Dragoste în zor de zi; **Studioul Actorului de Film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): Maşenka; **Armatei** (Calea 13 septembrie): Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Slugă la doi stăpîni; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Fără mănuşi (sala din Calea Victoriei); **Teatrul „Ţăndărică":** Artiştii pădurii (în sala din B-dul Dinicu Golescu nr. 45); **Ansamblul de păpuşi al Teatrului Armatei:** Capra cu trei iezi (B-dul 6 Martie nr. 2).

CINEMATOGRAFE: **Patria, Bucureşti:** Descoperire misterioasă; **Republica, I. C. Frimu; Înfrăţirea între popoare:** Şcoala curajului; **Maxim Gorki:** În numele omului; Plante etero-uleioase, Circul vesel; **Tineretului, Elena Pavel:** Inimă tînără; **Timpuri Noi:** Pictorul Perov, Sportul nautic — sport popular, Claca, Pisoiul neascultător; **Lumina, Libertăţii:** Examen de maturitate; **Victoria:** Într-un port îndepărtat; **Gh. Doja:** Mitrea Cocor; **Alex. Popov:** Centru înaintaş; **8 Martie:** Omul cu 1000 de feţe; **Vasile Roaită:** În sat la noi; **Unirea:** Tînăra gardă (ambele serii); **Cultural, Ilie Pintilie:** Arena celor curajoşi; **Constantin David:** Brigada lui Ionuţ; **Alex. Sahia:** Agentul nr. 13; **Flacăra:** Keto şi Kote; **T. Vladimirescu:** Agentul secret; **Aurel Vlaicu:** Uzbekistanul sovietic; **Munca:** Cîntăreţul stepelor; **Arta:** Poemul dragostei; **Popular:** Documentul misterios; **M. Eminescu:** Aleko, Fraţii Liu; **Mioriţa:** Inima noastră; **Moşilor:** Campionii goşirii; **23 August:** Un caz în taiga; **Donca Simo:** Slugă la doi stăpîni,

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secţia scrisori Tel. 7.86.81. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.30.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii